sözhakkı

ONBEŞ GÜNLÜK ÖĞRENCİ GENÇLİK GAZETESİ

1 TEMMUZ 1989 SAYI:10 1000 TL. KDV DAHİL

TATİL Mİ, O DA NE?

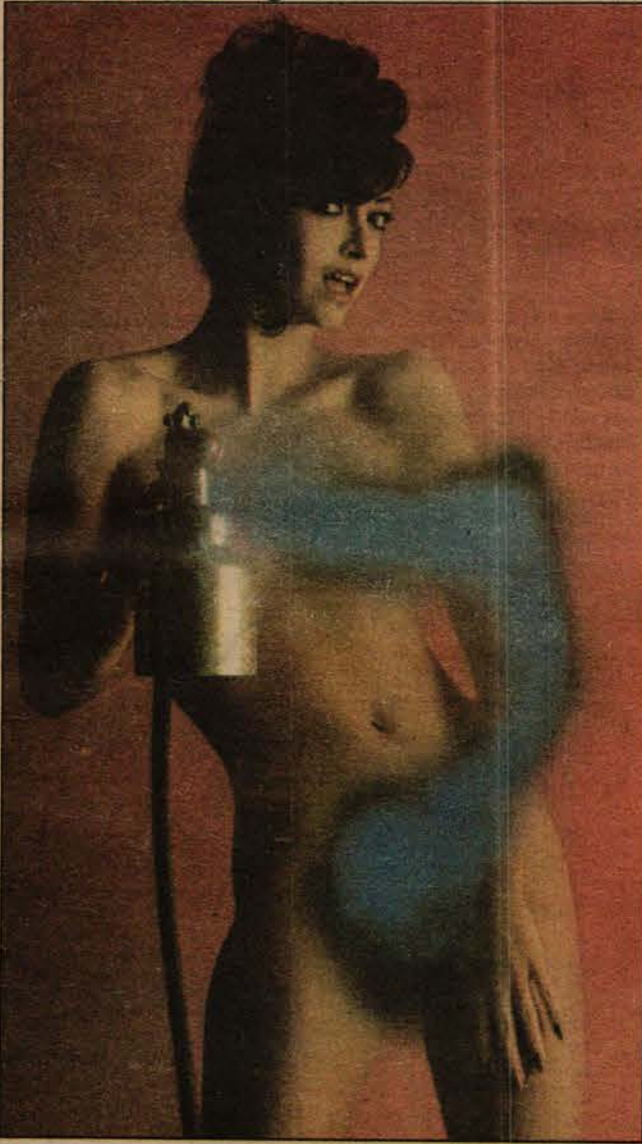
Finaller, bütünlemeler derken yaza daha yeni girdiğimiz bugünlerde, öğrencisiyle, öğretim görevlisiyle, rektörüyle üniversitelilerin tatil yapma olanakları yok denecek kadar az görünüyor. Üniversiteler, kurum olarak mensuplarına tatil olanağı sunamıyorlar.

Haberi orta sayfada

Üniversiteli kız öğrenciler bekareti tartıştı.

Korumak mı zor, aşmak mı?

Üniversite birinci sınıf öğrencisi yedi kız, kendi aralarında "bekaret"i tartıştılar.

C: "Bekaret bence insanların, özellikle de kadınların önünde büyük bir sorun. Aşılması gerekiyor.."

F: "Bekaret aşılmalıdır, desek bunu toplum kabul etmez ki.."

B: "Bekaret olmasaydı, herkes istediği ile birlikte olabilecekti."

A: "Ama bu yanlıştır.."

G: "Diyelim ki ben birisini sevdim ve onunla cinselliği yaşadım. Sonra ayrıldım ve başkasıyla birlikte oldum. Onunla da yatarsam ben kendimden iğrenirim."

Haberi 7. Sayfada

Joan Baez ile "havada" söyleştik:

'cesur olun'

"Politik müzik uğraşım Türkiye'de San Francisco'da olduğundan daha anlamlı."

Haberi 10. Sayfada

Dünya gençliği Pyong-Yang'da

13. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali Kuzey Kore'nin başkenti Pyong-Yang'da 1-10 Temmuz tarihlerinde toplanıyor. Ülkemiz gençliği tüm engellemelere karşın; gerek "Genç Dayanışla Yazı Kurulu", gerekse çeşitli gençlik, aydın, sanatçı çevrelerinin aktif desteğiyle festivale katılacak. Kısılmaya çalışılan sesini dünya gençliğinin gür haykırışına katacak.

3. Sayfada

Prestroyka için ayda bir

Vallahi yorulmadık, paramız olmadığı içinde değil, gücümüzde tükenmedi.Yaratıcı düşünce kilo kilo.Ama gelin görünki okullar tatil. Öğrenci yok, öğrenci. Öğrencinin olmadığı yerde haber olurmu hiç. Haberin olmadığı yerde 15 günlük gazeteye ne gerek var. Sonra bizimde yeniden yapılanmaya (buna prestroyka da deniyor) ihtiyacımız yok mu? Hadi hadi üzülmeyin o kadar bundan sonra ayda bir yine beraberiz. Üstelik yalnızca yaz dönemi için.

Sözhakkı'ndan

Merhaba,

Son sınavlar da bitiyor. Anfiler, kantinler boşalmaya başladı bile. Geçen yazımızda sizlere iyi bir tatil geçirme dileğinde bulunmuştuk. Dilemek güzel de, iyi bir tatil yapmak olanaklı mıydı? Bu sayımızda öğrencilerin tatil yapma koşullarını araştırdık. Araştırmamız bir yana, biz yine de sizlere ne yapıp edip iyi bir tatil geçirmenizi öneririz. Tüm olumsuzluklara karşın, her konuda olduğu gibi, bu konuda da bir şeyler yapılabilir.

Biraraya gelmiş yedi kız öğrenci; çağımızda çoktan aşılması gereken, ama ne yazık ki ülkemizde hâlâ tabu olma özelliğini koruyan bir konuyu tartıştılar: Bekaret. Gazetemiz bu tartışmaya doğrudan katılmadı. Yalnızca öğrenci arkadaşların biraraya gelmesini sağladı. Öğrenciler kendileri sorup, kendileri tartıştılar. Bu gazetemizin ilk kez uyguladığı bir yöntem. Ama gençliğin kendi sözhakkını doğrudan kullanabilmesi açısından oldukça gerekli bir yöntem.

2. Dünya savaşından bu yana yeryüzü gençliğinin yarattığı olumlu bir gelenek var: Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali. Gençliğin tek bir yürek ve tek bir ses olarak kendi istem ve çıkarlarını haykırdığı, 13. festival bu yaz Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni başkenti Pyong-Yang'ta yapılıyor. Daha önceki sayılarımızda çeşitli haber ve yazılarla duyurduğumuz festival 1 Temmuz'da başlıyacak. Festivalle ilgili haberleri önümüzdeki sayılarda sizlere ulaştırmayı sürdüreceğiz.

Maçka Parkı'ndaki ağaçların dallarını ve yüreklerimizi okşayan ılık bir ses. Dudaklarından eksilmeyen gülüşü, çıplak ayakları, insan hakları konusundaki direngenliği ve dünyanın tüm dillerinde söylediği şarkılarıyla bir günümüz tanrıçası: Joan Baez. Bu ünlü sanatçı iki yıldır çoşku fırtınaları yaratarak ülkemizin konuğu oluyor. Gazetemiz bir dizi engeli aşarak Joan Baez'le dünya ve Türkiye gençliği üzerine söyleşti.

Ülkemizde yapılabilecek en zor işlerin başında, yayın çıkartma girişimi gelir. Üstelik bu işe amatör bir ruhla kalkmışsanız, uzman kadrolarınız yok denecek kadar azsa, öğrencilerin büyük bölümü gibi müzmin para sıkıntısı içindeyseniz işiniz iki kat daha zordur. İşte Sözhakkı 10 sayısı boyunca bu zor olanı başardı. Yayınımız kesintisiz devam ediyor. Ama eksiklerimiz oldukça fazla. Ve önümüz yaz. Yani okullar yapanıyor, öğrenci yaşamı geçici bir kesintiye uğruyor. Biz bu aradan yararlanıp kendi eksiklerimizi gidermeyi, gazetemizi daha da yetkinleştirmenin olanaklarını yaratmayı düşündük. Bu nedenle de yaz boyunca sizlerle ancak ayda bir kez birlikte olabileceğiz. Bu üzücü bir durum, ama sonbaharla birlikte daha yetkin bir Sözhakkı için değmez mi?

1 Ağustos'ta buluşmak üzere hoşçakalın.

Dostlukla, sevgiyle

Ahmet Ümit

YORUMluYORUM

Seydi ÇELİK

NİÇİN ABONE OLMUYORSUNUZ?

Abone Formu

ADI SOYADI: ....
Okulu : ....
Telefon : ....
Abone adresi : ....

☐ 6 Aylık : 10.000 TL./30 DM. / 10 Sterlin
☐ 1 Yıllık: 20.000 TL./60 DM. / 20 Sterlin

Yukarıda işaretlediğim abone süresi için belirtilen miktarı Türk Ticaret Bankası Aksaray Şubesi Hes. No: 111-12933-8 İST. adresine havale ettim. Banka havale suretini ekte yolluyorum. Bilgilerinize sunarım.

İmza

OKUR ÜRÜNLERİ

DİLARA'YA

Dilara, Düşümde gördüm seni dün gece
Ya gök tanrısını çağırıyordun "al canımı" diye
Yada güneş tanrısına dönüp
Bir parça aydınlık istiyordun
yine Bizans'ın sokaklarindaydık seninle dün gece
Geçtiğimiz sokaklarda gece lambaları yandı hep
Seviştiler bütün gece bizanslılar
Ve Dilara
Bir Rum meyhanesinde sabahladık seninle
Çıngıraklı Rum müziğiyle öptüm seni dün gece
Aşk tanrısını çağırmadın
"Dilara" dedi usulca gök tanrısı "dilara"
Seni almaya geldim dilara
Sonra yapayalnız kaldım Rum meyhanesinde
Söndü Bizans'ın bütün ışıkları
Ve güneş tanrısı uyandırdı beni
Sen yoksun yanımda
Sen de bilirsinki seni özlüyorum dilara..

Nurettin SÖNMEZ

BALKABAĞI

Balkabağı
Nasılda duruyorsun öyle
Keyifle çatılmışsın
Sulak topraklar üstüne
Besleniyorsun habire
Bir gün sende tatlı olacaksın
Senden daha aç midelere
O midelerde
Karnında bebeleriyle
Analar var
Köylülerin, işçilerin
Alın terleri hala erimemiştir.
Aç mideler
Dev bir ineğin işkembesi kadar büyüktür
Bu devran böyle gelmiş böyle gider
O işkembelerdeki değirmenlerde
Daha nice unlar öğütülür
Sürdürüyor musun hala
Keyifle çatılmayı

GÜVEN
Eskişehir

İÇİMİZDEKİ 'JİVKOV'LAR

Final dönemi dolayısıyla, öğrenciler üzerindeki stres, heyecan ve endişe karabasanı öğrencileri hırpalamaya ve yıpratmaya devam ederken, bizim **'Eskişehir-Tepebaşı yurdu müdürü Mehmet Kurt'** gibi yardımsever yöneticiler bu karabasandan yardımlarını esirgemiyorlar. Eksik olmasınlar.

50-60 kadar öğrenci, normalde ayın 20'sine kadar yatırılması gereken yurt aidatlarını, ödeyememiştir.

Bu öğrenciler (ben de dahil) kimlikleri ellerinden alınarak, yatak ve battaniyeleri toplanıp-dolaplarındaki eşyalarını toparlayıp almalarına bile fırsat bırakılmadan-apar topar, "Bulgarca" bir tutumla sınırdışı edildiler.

Eşyalarımı almak için gittiğimde, girişteki görevliler; **'bir kimlik bırakıp 15 dakikada dönmek koşuluyla'** izin vereceklerini söylediler. Her ne kadar bu sürede toparlanamayacağımı söylediysem de dinletemedim. Doğruca müdüre gidip **'eşyalarımı nasıl alabileceğimi'** sorduğumda; aslında kuralların bu kadar acımasız olmadığını, eşyalarımı almanın olanaklı olduğunu öğrendim. **'Yetkili memurlar dolaplarımızı açıp eşyaların listesini tutacaklar ve eşyaları torbalayıp depoya koyacaklarmış, ondan sonra istediğimiz zaman kendi eşyamızı alma hakkına sahipmişiz.'**

Tabi böyle bir hakka sahip olmak mutluluk verici.

Gelelim asıl mutluluk kaynağına.

Hemen hergün sınav olan şu günlerde yemeye, içmeye, tuvalete bile zaman bulamayan bizler, iyiliksever müdürümüz sayesinde artık herşeye zaman bulabiliyoruz. Hatta gün boyunca gezip, yatacak yer bile arayabiliyoruz.

Bizi sınavlardan kurtaran müdürümüze, yönetim kadrosuna ve merkezdeki amirlerine ne kadar teşekkür etsek azdır!

İrfan TAT
Anadolu Ün. İİBF
Eskişehir

BİZİM ÇOCUKLARIMIZ

Çocuklar ağlayarak büyür derler

-ama-

Acı çekmeden
Serpilip gelişecek
Bizim çocuklarımız.
Geleceğin ellerine
Korkusuzca teslim olacak

MUTI
ADAPAZARI

HİLMİ YAVUZ'A AÇIK ÇAĞRI

Sayın Hocamız,

Üniversite gençliği için çıkan küçük, kendi halinde bir gazeteyiz. Bu yarım milyonluk kitlenin oldukça küçük bir paydasına sesleniyoruz. Bir gazeteyiz. Ama kendi uzmanlık alanımızın, üniversite gençliğinin içinden geliyoruz, onlarla birklikteyiz, onlarla yaşıyoruz...Üniversiteyi iyi tanıdığımızı düşünüyoruz.

Sizin İstanbul Belediyesi Kültür Danışmanı oluşunuz -belki de en çok- biz gençleri sevindirdi. Bizi bilen, istemlerimizi bilen, yıllardır Uygarlık Tarihi dersleriyle aydın kafalı, tartışan gençler yetiştiren hocamızı, böylesine önemli bir görevde görmek bizi kıvandırdı.

Şimdi, sizden aldığımız tartışma kültürüyle, kendi aramızda didinerek olgunlaştırdığımız önerilerimizi, yakıcı istemlerimizi derli topluca biraraya getiren çalışma programımızı -belki esinlendirici olur düşüncesiyle- sizinle tartışmak istiyoruz.

Sağlıklı, Belediye'nin olanaklarıyla uyumlu bir kültür politikası oluşturulmasında üniversiteli gençlik için neler düşündüğünüzü, neler düşündüğümüzü -isterseniz- hoca-öğrenci gibi konuşalım istiyoruz.

Size doğru çok adım atmak istiyoruz. Bize doğru bir(1) adım atsanız.

sözhakkı

Gülsu Yayıncılık Ltd. Şti. adına Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Yönetmeni: **Sultan ALTUN** • Genel Yayın Yönetmeni: **Ahmet ÜMİT** • İstihbarat Servisi: **Aliye UÇAR, Arife ÖZGÜL, Hüseyin YOLDAŞ Bediz ANAT, Züheyir KİMYONOK, Şeref YILMAZ, Seydi ÇELİK** • Kültür Servisi: **Tamer BARAN, Cengiz YAYLALI** • İnceleme-Araştırma Servisi: **Ümmühan BAHAR** • Mali ve İdari İşler Danışmanı: **Haluk SARPTUNALI** • Teknik Sorumlu: **Osman YILMAZ** • Karikatür: **Murat ÇELİK** • Ankara Temsilcisi: **Kaya ÖZKARAÇALAR** • Ankara Haber Yönetmeni: **Atakan ÖZDEMİR** • İzmir Temsilcisi: **Cemal SÜMER** • Eskişehir Temsilcisi: **Nasır YENİOCAK** • Abone Bedeli: **Altı aylık 10 bin-1 yıllık 20 bin TL. Yurtdışı Abone: Federal Almanya 3 DM, Altı Aylık 30 DM-L yıllık 60 DM. İngiltere 1 sterlin-6 aylık 10 sterlin-1 Yıllık 20 sterlin. Diğer ülkeler için Federal Almanya fiyatı karşılığı geçerlidir.** • **Banka Havalesi: Sultan ALTUN Türk Ticaret Bankası Aksaray Şubesi Hesap no: 111-12933-8 İstanbul.** • Baskıya hazırlık: **Klasik Ajans Ltd. Şti.** • Baskı: **Cumhuriyet Matbaacılık Gazetecilik A.Ş.** • Genel Dağıtım: **Hürriyet Holding A.Ş.**

Mesihpaşa Cad. No: 5 Kat. 4 Aksaray/İSTANBUL Tel: 511 62 61 -513 98 72

Bu Yaz Dünya Gençliği Pyon-Yang'da

• Ülkemizde festivale hazırlık çalışmalarında ilk kez değişik çevrelerden gençler biraraya geldiler. Bu çalışmalara katılabilecek diğer gençlik çevrelerinin henüz bu etkinliklerin içinde yer almamasına rağmen, daha geniş bir katılımın gerçekleşmesi sevinç uyandırmıştır.

Ahmet Ümit

13. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali Kuzey Kore'nin başkenti Pyong-yang'da **1-10 temmuz günlerinde** yapılıyor. 2. Dünya Savaşı'nın bitiminden bu yana geleneksel hale gelen festivale, bu yıl 150 ülkenin gençliğinden temsilciler katılacak.

13. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali; hiçbir poiitik, dinsel, cinsel ve kültürel ayrım yapmadan, tüm yeryüzü gençliğinin istem ve çıkarlarının dile getirildiği bir forum olmayı amaçlıyor. Çoşkunun şarkılaştığı, haksızlara karşı omuz omuza döğüşüldüğü, ortak özlemlerin hep bir ağızdan haykırıldığı bir forum. Bu nedenle; Santiago'dan Pekin'e, Paris'ten Bombay'a, Havana'dan Roma'ya festival sözcüğü gençleri heyecanlandırıyor. Geçen yıl başlayan hazırlıklar, festival yakınlaştıkça hızlanıyor. Mitingler, konserler, sergiler, spor karşılaşmaları ucuca eklenip tüm dünyayı kucaklıyor. Bu etkinliklerin sahne olduğu ülkelerden örnekler vermek istiyoruz.

Şili:
-29 Mayıs Filistin Nikaragua halklarıyla dayanışma konseri
-Poster ve fotoğraf yarışmaları
-Genç kadınlar konulu seminer
-13. Festivali karşılamak için sendikalarla birlikte düzenlenen spor yarışmaları

Finlandiya:
-Fin hazırlıklar komitesi düzenlediği zincirleme etkinliklerle Asya kültürünü Finlandiya gençliğine tanıtmayı sürdürüyor.

Japonya:
-Gençlik örgütleri festivali tanıtmayı amaçlayan bir yürüyüş düzenliyorlar. Tüm ülkeyi kapsayacak olan bu yürüyüş Hiroşima'dan başlayacak.

Yunanistan:
-Festival etkinlikleri temelinde "Barış Haftası" düzenleyen Ulusal Hazırlık Komitesi'nin gündeminde Filistin ve Güney Afrika gençliğiyle dayanışma toplantıları yer alıyor.

Moğolistan:
-13. Festival Karavanı şimdi Moğolistan'da. Karavan deve sırtındaki REVSOMOL (Moğolistan Gençlik Örgütü) üyelerinden oluşuyor.

Kolombiya:
-5-10 Haziran'da Festival haftası düzenlendi. Konserler, sergiler, ve forumlar gerçekleştirildi.

Ülkemizde ise festivale hazırlık çalışmalarında ilk kez değişik çevrelerden gençler biraraya geldiler. Bu çalışmalara katılabilecek tüm gençlik çevrelerinin henüz bu etkinliklerin içinde yer almamasına rağmen, bir katılımın gerçekleşmesi sevinç uyandırmıştır. Festival çalışmalarını üstlenen gençlik çevreleri **"Genç Dayanışma"** adlı dergiyle festivali Türkiye gençliğine duyurdular. Festivalle ilgili bir gece düzenlediler. Ankara'da festivale yönelik bir gece, Diyarbakır'da ise gezi ve panel amaçlanıyor.

Festivale ev sahipliği yapacak ülke olan Kuzey Kore hazırlıklarını tamamlamış durumda. Son derece gelişmiş olan spor komplekslerine, festival için 150.000 kişilik bir stadyum daha eklediler. Kuzey Kore'li gençler sabırsızlıkla 1 Temmuz gününü bekliyorlar. Dünya gençliğinin düşleri ise kaç zamandır festivalin ışıklarıyla renkleniyor. Yaklaşık bir yıldır hızlanarak süren Ulusal hazırlık komitelerinin çabaları yakında meyvesini verecek. Dünya gençliği özlemleri, umutları, özgürlüğü, uçarılığı ve güzelliğiyle ilmik ilmik dokuduğu 13. Festivali yaşayacak.

Tıpkı gençliğini dilediğince yaşamasına izin verilmediği gibi, festivale katılmasına da yüzlerce engel çıkartılan ülkemiz gençliği, tüm yasaklamalara karşın; gerek "Genç Dayanışma" Yazı kruluu'nun, gerekse çeşitli gençlik, aydın, sanatçı çevrelerinin aktif desteğiyle festivale katılacak. Kısılmaya çalışılan sesini, dünya gençliğinin gür sesine katacak.

Mandela Festival konuğu

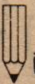

13. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali Uluslararası Hazırlık Komitesi, Kasım 1988'de gerçekleştirdiği üçüncü toplantısında Güney Afrikalı ünlü özgürlük savaşçısı Nelson Mandela'yı onur konuğu olarak Festival'e davet etmişti.

Mandela ülkesinde tutuklu olduğundan, festivale katılacak olanlar Kuzey Kore'de Nelson Mandela'yla karşılaşacaklarını tahmi etmiyorlar. Ama kimse de, şarkılarda, tartışmalarda, dalgalanan gençlik coşkusunda, yani Pyong-yang'da Mandela'nın konuk olacağından kuşku duymuyor.

10. Festival'e konuk olarak çağrıldığında Angela Davis hücresinde idam edilmeyi bekliyordu. Ama 1973'te, bir yaz gecesi Berlin meydanında, 10. Festival'e katılanlarla ilgili bir belgeyi okuyordu...

ÇİN HÂLÂ KANIYOR

İnceleme-Araştırma Servisi

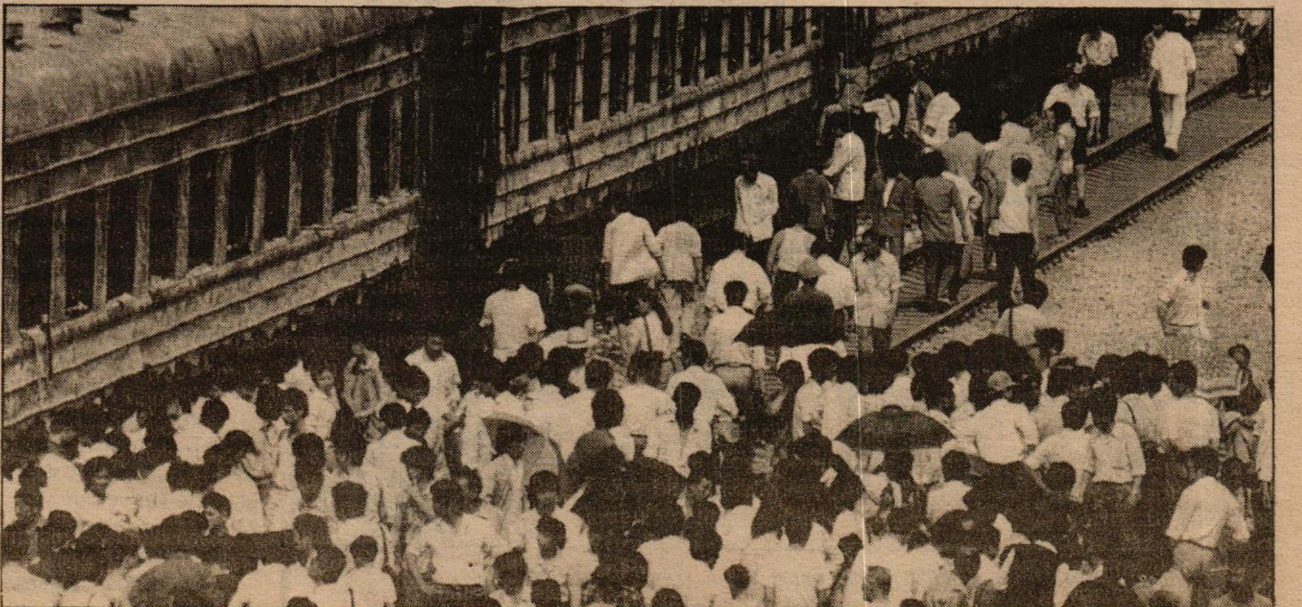
Çin Halk Cumhuriyeti'nde, demokrasi ve özgürlük talebiyle yapılan gösterilerin askeri birliklerce bastırılmasının ardından, tutuklananlar hakkında verilen onlarca idam cezası infaz ediliyor. Pekin, Şangay gibi kentlerde, idam edilenlerin sayısı gazetemiz baskıya girdiğinde 33'e ulaşmıştı. Tutuklananların sayısının ise 2000'i geçtiği iddia ediliyor.

Bu arada, Tien An Men katliamından önce alanda açlık grevi yapan dört gençlik liderinin kaleme aldıkları **"Demokrasi Bildirgesi"**, ülkemizde de yayınlandı. 15 Haziran tarihli Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan bildirge, **"Protesto ediyoruz, çağrı yapıyoruz, özür diliyoruz. Biz açlık grevindeyiz. Biz ölümün peşinde değiliz, gerçek yaşamı arıyoruz."** sözleriyle başlıyor. **"Kaba kuvvetten korkmuyoruz. Biz, halkın barışçı yollarla uyguladığı demokrasinin güçlü ve dirençli olduğunu göstermek istiyoruz."** denilen bildirgede, **"Gerçek bir kurtarıcıya değil, gerçek bir demokratik sisteme ihtiyacımız var"** görüşüne yer veriliyor. Gençlik liderleri, **Çin'in barışçı yollarla demokratikleşmesini istediklerini ve şiddetin her türlüsüne karşı olduklarını** da söylüyorlar.

Barışçı gösteriler yapan öğrencilere si ahla karşılık verdiği için tüm dünyada kınanan Çin yönetimi bu kez de verdiği idam cezaları yüzünden kınanıyor. Hükümetin açıklamasına göre, askeri birliklere saldırılması ve araçların yakılması gibi olaylara karıştıkları saptanan göstericilere ve lider konumuna sahip kişilere idam cezası veriliyor. İdam cezaları, kısa bir süre içerisinde ve Çin yasaları gereği, **"enseye bir kurşun sıkılarak"** infaz ediliyor.

Öte yandan göstericilerle konuşmaktan yana olan ve sert müdahalelere karşı çıkan Çin Konünist Partisi Genel Sekreteri Zao Ziyang'ın görevden alındığı "resmen" açıklandı.

Çin'de idamlar sürerken, yönetimi güçlendirecek ve baskı uygulamalarını kolaylaştıracak yeni yasalar hazırlandığı bildiriliyor.

Nisan ayında başlayan doktor eylemleri sürüyor.

ÖĞRENCİLER DOKTORLARDAN YANA

● Şu anda doktorlar normal olanı yapıyorlar, daha önce yaptıkları anormaldi" diyen Tıp Fakültesi öğrencileri doktor eylemlerine katılmak istiyorlar.

Arife ÖZGÜl

Nisan ayının ortalarında başlayan "Doktor Eylemleri" devam ediyor. Başlarken Sağlık Bakanlığı'na dilekçeler gönderildi. Hastanelerde toplu nöbetler tutuldu. Eylemlerin başlayış nedeni; 33 saat aralıksız çalışma koşulları ve karşılığında ise 350 bin lira alınmasıydı. Doktor eylemleri polikliniklerde hastalara gerekli zaman ayırma uygulamasıyla devam ediyor. Yapmak istedikleri, "Beyaz Miting" eylemlerinin en üst boyutu olacaktı ama izin verilmedi. Bugün doktorların uyguladığı, hastalara 20 dakika uygulaması eylem olarak algılanmasına karşın doktorlar bu süre Dünya Sağlık Örgütü'nün mu ayene için öngördüğü asgari süre olduğunu belirtiyorlar.

Tabibler odası eylem amaçlarını hazırladıkları afişlerle halka açıkladı : **"Biz hekimler olarak, hastalara gereken zamanı ayıramanın vicdani sorumluluğunu daha fazla çekmek istemiyoruz."**

Bu konuda görüşlerini aldığımız doktor adaylarının özellikle belirttikleri **"yirmi dakika süre ayırma" uygulamasının bir eylem olarak algılanmaması gerektiği.** Yapılan doktor eylemlerine ise daha çok son sınıf öğrencileri duyarlı. Mezun olduğunda zorunlu hizmette bu uygulamaya kendisinin de uyacağını söyleyen Çapa Tıp Fakültesi öğrencisi **Halim Eroğlu** şöyle diyor: **"Şu anda doktorlar normal olanı yapıyorlar, daha önce yaptıkları anormaldi."** Öğrencilerin genelde birleştikleri nokta ise; geleceğin doktorları olarak sorunların çözümünde aktif rol almak istedikleri. Tıp Fakültesi son sınıf öğrencilerinden **Celal Cengiz, "Polikliniklere çıkana kadar sorunların varlığını yeterince anlamıyoruz. Kliniklerde doktorların durumunu gören öğrencilerde dile getirilmeyen bir hoşnutsuzluk var."** Daha çok asistan doktorların sorunlarına değinen **Cüneyt Kalfa** ise **"Alınan ücret çok az. Doktorlar devlet memuru gibi, genel sağlık politikası ne ise onu uyguluyorlar. Sorunlar bu politikanın yanlışlığından kaynaklanıyor."** dedi.

Hastaların oluşturduğu uzun kuyrukları eritmek için 2-3 dakikada muayene edilme sorununa ise Diş Hekimliği öğrencisi **Ziya Genç** Şöyle yaklaştı: **"Hastalıkların yanıltıcı belirtileri var. Kısa süre de bunlar anlaşılamıyor. Hatalı saptamalar sonunda hastanın kaybı dahi sözkonusu. Çoğumuz tanık olmuşuzdur. Yakın çevremizde şöyle denir.: 'birkaç doktora gittim, hepsi farklı şeyler söyledi. Bir sürü ilaç aldım, hangisini kullanacağımı şaşırdım"** dedi Celal Cengiz arkadaşının söylediklerini destekliyor ve ekliyor: **"Hastaya şu da olabilir, bu da olabilir diye fazla ilaç veriliyor. Hastaya gerekli zaman ayrılarak, doğru teşhisle fazla ilaç ta yüklenmemiş olur.**

Doktor adayı öğrenciler kendilerini gelecekte bekleyen sorunların bugünkünden çok farklı olmayacağını belirttiler. Celal Cengiz öğrencilerin doktorların eylemlerini desteklediklerini ve Çapa Tıp Fakültesi öğrencilerinin bu eyleme katılımını İstanbul Tabip Odası'nın 'izin alınmadığı' gerekçesiyle engellediğini söyledi.

İstanbul Tabip Odası Genel Yönetmeni Dr. Murat Fırat ise gazetemize yaptığı açıklamada: **hastalara 20 dakika ayrılmasının bir eylem olarak algılanmaması gerektiğini** vurguladı, ve bu uygulamanın devam edeceğini belirtti. **"Dünya Sağlık Örgütü'nün hastalar liçin saptadığı ve uygulanması gereken asgari bir süredir 20 dakika"** diyen Fırat, öğrencilerin eylemlere katılımı konusunda şunları söyledi: **"Tabip Odası olarak şurda şu tarihte eylem olacak diye bir kararımız yok ancak toplu nöbetlere öğrencilerin katılabilmesi için Valilikten izin alınması gerekiyor."**

OKUL BİTTİ ŞENLİK VAR

● Okullarda kapanış şenlikleri gezi, çay, balovb. şekillerde sürerken İ.Ü. BYYO Öğrenci Derneği sazlı-sözlü bir kapanış şenliği düzenledi.

İstihbarat Servisi

Üniversitelerde finaller, bütünlemeler ardarda sürerken, sınavların bitimine yakın "kapanış" şenlikleri düzenleniyor.

İstanbul Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu'nda da 16 Haziran günü mini bir kapanış şenliği düzenlendi. Basın Yayın Yüksek Okulu Öğrenci Derneği (BAYÖD)'in düzenlediği şenliğe, okulun öğrencilerinden oluşan Grup Baran müzik topluluğu ve Şair Ali Narçın katıldı. Çeşitli konuşmaların yapıldığı şenlikte öğrenciler şunları belirttiler; "Okul idaresinin yapmış olduğu her türlü baskıya, polis tarafından gerekçesiz alınmalara, atılma korkusuna, evlerimizde, sokaklarda, okul sıralarında, kütüphanelerde sürekli rahatsız edilmemize rağmenbir öğretim yılını daha geride bıraktık. Biz BAYÖD olarak birçok şeyi başardık ve başarmaya çalışacağız"

Yaklaşık 150 öğrencinin katıldığı şenlikte Şair Ali Narçın, gelirini Öğrenci Derneğine bıraktığı kitabını satarak imzaladı. Grup Baran'ın yaklaşık bir saat süren konserinden sonra ise öğrenciler halay çektiler ve "Özerk Demokratik Üniversiteler İstiyoruz" şeklinde sloganlar attılar.

Okullarının kapanma şenliğini yapan Basın Yayın Yüksek Okulu öğrencileri balonlu, sazlı, sloganlı bir gün yaşadılar.

Sözhakkı Yunanistan Basınında

Ahmet ÜMİT

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

sözhakkı

«Δικαίωμα λόγου»

POLIS NEREDEN KOŞUYOR?

sözhakkı

Festivale adım adım...

"FİLMLER YAKILMASIN"

Yunanistan'da yayımlanan **ODİGİDİS** adlı gençlik dergisi Haziran (1989) sayısında Sözhakkı'na geniş yer verdi. **ODİGİDİS** sözkonusu sayısında arka sayfasının tamamını gazetemize ayırmış. Gazetemizin Yunanistan Muhabiri **Bünyamin Gülşen**'in yayın amaçlarımızla ilgili görüşlerine yer verilen yazıda; Muhabirimiz öz olarak şunları belirtmiş:

"Sözhakkı Gazetesi gençliğin Türkiye'nin bu günü ve yarını hakkında sözünü söylemesini ve ağırlığını koymasını savunmaktadır."

ODİGİDİS haberinde gazetemizin 7. Sayısının baş sayfasıyla, içerde yer alan üç fotografı yayınlamış. Ayrıca **Kore Festivali, Yunanistan öğrenci seçimleri, Korhan Yurtsever, Bu üç Çiçek Hiç Solmayacak, Çalışan Öğrenciler** haber, röportaj ve yazılarımızdan alıntılar yapmış.

İki ülkenin yöneticilerinin birirlerine hâlâ kuşkuyla yaklaştıkları şu sıcak yaz günlerinde **ODİGİDİS**'in ve Yunanistan gençliğinin bu engin yaklaşımı, Ege denizinin serin esintileri gibi yüreklerimizi okşadı. **İlgilerinden dolayı ODİGİDİS'e teşekkür ederken Yunanistan gençliğine en içten selamlarımızı iletiriz.**

BU NE PERHİZ, BU NE TURŞU?

İstihbarat Servisi

● Türkiye, Avrupadaki gençlik örgütlerini çalışmalarını desteklemek içn Avrupa Konseyi Gençlik Vakfı'na düzenli aidatlar öderken Türkiye'ki derneklerin uluslararası çalışma yapması kanunen yasak.

● Türkiye'nin de aidat ödediği Avrupa Gençlik Konseyi Vakfı'nın desteklediği gençlik etkinlikleri arasında radikal ve lezbiyen gençlerin uluslararası toplantıları da bulunurken Türkiye'de 'yasak' nedeniyle hiçbir gençlik kuruluşu bu fonlardan para alamıyor.

Avrupa Konseyi'ne bağlı Gençlik Vakfı, üye ülkelerdeki ulusal ve uluslararası çapta örgütlenen dernek ve gençlik kuruluşlarına parasal yardımda bulunuyor. Bu vakıfın parası üye ülkelerin zorunlu aidatlarından sağlanırken buraya aidat ödeyen ülkeler arasında Türkiye de var. Avrupa Konseyi Gençlik Vakfı'na düzenli aidat ödemekle beraber Türkiye'deki dernek ve gençlik kuruluşları bu fonlardan yararlanamıyor çünkü Türkiye'de derneklerin uluslararası çalışma yapması kanunen yasaklanmış durumda.

Türkiye'nin de üyesi bulunduğu Avrupa Konseyi'nde Gençlik Merkezi ve Gençlik Vakfı olmak üzere iki gençlik birimi bulunuyor. Gençlik Vakfı, 1972 yılında kurulmuş ve Avrupa gençleriyle dünya gençleri arasında karşılıklı anlayış ve işbirliğini geliştirmek için düzenlenen gençlik etkinliklerine parasal destek sağlıyor. Türkiye'nin de düzenli aidat ödediği bu Vakıf, şimdiye kadar birçok gençlik etkinliğini finanse ederken bunların arasında Lezbiyenlerin uluslarası toplantıları da bulunuyor. Ancak Türkiye deki bir gençlik derneği veya kuruluşu şimdiye kadar hiçbir şekilde bu fonlardan yararlanamamış.

Bu konuda bir araştırma yapan ve uluslararası organizasyonları sağlayan Gençlik Aktiviteleri Servisi kurucularından Ertuğrul Şenoğlu; **Hükümet uluslararası gençlik fonlarına para aktarırken Türkiye'de derneklerin uluslararası çalışmalarının yasalanması büyük çelişkidir''** dedi. Ertuğrul Şenoğlu şöyle devam etti: **''Hem derneklerin uluslararası çalışma yapması yasak hem de MEB Avrupa Konseyi Gençlik Vakfı'na, uluslarası gençlik etkinlikleri için her yıl düzenli bağışlarda bulunuyor.''** Yine Şenoğlu'na göre bu paralar geçen sene radikal gençlerin ve lezbiyenlerin uluslararası toplantıları için kullanılmış.

Avrupa Konseyi gençlik çalışmaları ve Türkiye'nin ilişkileri konusunda görüştüğümüz MEB Gençlik ve Spor Genel Müdür Yardımcısı Tevfik Sarpkaya, **Bakanlığın ve Müdürlüklerinin böyle bir vakıfla hiç bir ilişkilerinin olmadığını açıklarken Dışişleri Bakanlığı'nın Avrupa Konseyi Gençlik Fonu'na düzenli aidatlar ödediğini belirtti.**

Avrupa ülkelerinde gençlik derneklerini sadece Avrupa Konseyi finanse etmiyor. Hükümetler ve Belediyeler de bu çalışmaları destekliyorlar. Bu konuda Ertuğrul Şenoğlu şunları söylüyor: **''Avrupa'da gençliğe götürülecek hizmetlerin üretimi konusunda belediyeler dernekler adına,gençlik adına etkinlik yapmıyorlar. Gençlerin kendi doğal ortamlarında örgütlenmesini ve belediyelerin de bunun alt yapısını hazırlamasını sağlıyorlar. Türkiye'de belediyelerin böyle bir katkısı söz konusu değil.''**

● Gençlik Aktiviteleri Servisi kurucularından Ertuğrul Şenoğlu:

'Gençlik konuşmadan anlaşıyor'

Gençlik Aktiviteleri Servisi-Gençlerin uluslararası değişisağlayan servisin kurucuları Ertuğrul Şenoğlu ve Mehmet Aslan arkadaşımız Haluk Sarptunalı ile.

Haluk SARPTUNALI

Ankara'da kurulan ve gençlerin uluslararası gezi ve toplantılara katılamını organize eden Gençlik Aktiviteleri Servisi kurucuları ile amaçları ve çalışmaları üzerine görüştük.

-Gençlik Aktiviteleri Servisi'nin çalışmaları ve amaçları nelerdir?

Ertuğrul Şenoğlu-Türkiye gençliği, resimleriyle şiirleriyle hisleriyle düşünceleriyle, sanata ilgisinden cincelliğe değin yaşamın her alanında bir isteksizlik bir dinginlik yaşadı. Buna şüphesiz bir aktivite kazandırmak gerekiyordu. Bunu yapmak için iki yol vardı. **Birincisi Dernekleşme.** Ama Türkiye'deki dernekler maalesef kendi içerisindeki hem ekonomik hem idari krizler neticesinde bu aktiviteyi hayata geçiremediler. Biz de geşmişte gençlik derneklerinin kısır ilişkisini yaşadık. Şidi niye dernek değil de profesyonel bir organizasyon olduk? **Uluslararası örgütler, dernekler, gençlik kuruluşları ulusal ve uluslararası anlamda federasyonlaşmışlar ve Avrupa Konseyi'nden Avrupa Topluluğu'ndan UNESCO'dan tüm idari harcamalarının parasını alıyorlar.** Örneğin Almanya'da yerel düzeyde, belediyelerden, federal hükümetin bütçesinden ve Avrupa Konseyi'ne bağlı Gençlik Vakfından destek alıyorlar. Ve bu derneklerden kimisi tüm Avrupa'da örgütlenmiş ve tam 800 tane sosyal dinlenme evleri var. Türkiye'ye bakıyorsunuz, derneklerin hiçbir şekilde fonları yok. Uluslararası fon muslukları kapalı çünkü derneklerin Dernekler 7. Maddeye göre uluslararası faaliyetler yasak. O fonlardan yararlanmamız için hazırladığınız projenin enaz 3 Avrupa ülkesi tarafından imzalanmış olması gerekir. Şimdi şöyle bir tezat var. **Türkiye'de MEB'lığı Avrupa Konseyi Gençlik Vakfı'na her yıl uluslararası gençlik etkinlikleri için düzenli bağışlarda bulunuyorken, Türkiye'de derneklerin uluslararası çalışmaları yasak.**

-Çalışmalarınız hakkında bilgi verirmisiniz?

-Yaklaşık 85'yılından bu yana hem ulusal hem uluslararası anlamda kuruluş amacımız olan ülkemiz, **Türkiye gençliğinin kültürel, sosyal ve sanatsal gelişmesine katkıda bulunmak, lafını hayata geçirdik.** O lafı insanlarla bütünleştirebildik. Artık uluslarası kontaklarla Türk gençliğinin bugün ekonomik fiyatlarla yurt dışındaki gezilere katılmasını, eğitim programlarına katılmasnı, gençlik ve çalışma kamplarına katılmasını sağladık. 85 yılından bu güne kadar Ankara'daki gençlere böylesine bir hizmet sunmaktayız.

-Şimdiye kadar hangi ülkelerle ilişkiye girdiniz?

-Avrupa ülkelerindeki çeşitli organizasyonlarla kontak içindeyiz. Bu organisazyonları gençlik değişim programlarına davet ediyoruz. Gençlik değişim organizasyonu, aynı sayıdaki gençlerin belli periyotlarla karşılıklı ülkelerini ziyaret etmesi programıdır. Macaristan'la ve geçen yıl da Almanya ile değişim yaptık. Son olarak Macaristan Budapeşte Üniversitesi'nden bir davet aldık. 15 kişilik bir gençlik programı yapalım dediler. 14-26 Ağustos tarihleli arasında biz bir grup göndereceğiz. Daha sonra da oradan bir grup Ankara'ya gelecek. Oraya giden arkadaşlar çevre düzenlemede çalışacaklar ve Macaristan'ı çeşitli kültürel-sosyal yönleriyle tanımaya çalışacaklar. Üniversiteleri ziyaret edecekler.

-Bu programa katılan insanların tepkileri nasıl oluyor, sonradan söylüyorlar mı bunları?

-Bu etkinliklere katılan insanların izlenimlerini şöyle anlatayım. Birincisi önce bizler katıldığımız için en rahat kendi düşüncelerimizi anlatayım. **Bir kere dehşet bir kültürel zenginlik yaşıyorsun. Yani çok farklı kültürden, farklı dili konuşan ama ortak coşuları yaşadığınızı seziyorsunuz.** Hiç İngilizce konuşamayan arkadaşlarınız da oluyor, kamp boyunca arkadaşlarıyla çok iyi dostluklar kurduğunu ve anlaştığını söylüyor. **Bu şeye bağlıyorum, yani genç insanların dili var. Belli titreşimlerde belli bakışlarda ama bunlar yaşanıyor. Bunun dışında bir genç olarak gökyüzüne baktığında o gökyüzünün altında farklı bir ülkedeki ve aynı gökyüzüne bakan gençlerin duyguların ruh hayallerini, beklentilerini amaçlarını, güçlerini tanımak gibi bir düşünce taşıyorsunuz ve gidip başka bir ülkeye aynı gökyüzünün altında oluyorsunuz yine.** İlginç bir deneyim ve tecrübe olarak görüyorum ben.

Modern olanaklara sahip olan İstanbul Üniversitesi haber ajansında 150 öğrenci çalışıyor.

● Türkiye'deki gazetecilik okullarında ilk kez;

HABER AJANSI KURULDU

● Türkiye'de ilk kez bir Basın Yayın Yüksek Okulu'nda bir Haber Ajanssı kuruldu. İ.Ü. BYYO'da kurulan Haber Ajansı modern tesislere sahip.

Aliye UÇAR

İstanbul Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu'nda geçtiğimiz aylarda kurulan Haber Ajansı 16 Haziran günü okulda yapılan bir törenle hizmete girdi.

İ.Ü. Rektörü Cem'i Demiroğlu, öğretim üyeleri ve öğrencilerin katıldığı törende bir konuşma yapan okul müdürü Prof. Dr. Tayfun Akgüner ''Türkiye'de ilk kez bir BYYO'da bir Haber Ajansı kuruldu dedi. Akgüner konuşmasına şöyle devam etti: ''Bu gün tarihi bir gündür. Çünkü Türkiye'de ilk kez bir BYYO Haber Ajansı, teknolojinin en son olanaklarına sahip, kalabalık bir kadro ve modern tesisleriyle, Türk Basın Yayın öğretimi ve eğitimi ile Türk basınının hizmetine girmektedir''

İ.Ü. Haber Ajansı'nda 150'ye akın öğrenci çalışıyor. Ayrıca 30 öğrencinin de bu tesislerden yararlanacağı belirtiliyor. Üniversite haberleri, sağlık, çevre, aktüalite, iktisadi ve dış politika konuları ve spor Haber Ajansı'nın başlıca faaliyet alanını kapsıyor. Teleks, faks ve uydu bağlantılarının, yanısıra sayfa düzeni yapabilecek bilgisayarlara sahip olan Ajans'ın bir de fotoğraf stüdyosu bulunuyor.

YURTLARINDAN ZORLA ÇIKARTILANLAR

● Bulgaristan'ın ülkeden Türkler'i zorla çıkartmasını Devletçe kınadığımız bu günlerde, göçmenleri yerleştirmek için öğrenciler yurtlarından zorla çıkartılıyor. Sınavların devam ettiği bu günlerde öğrenciler ne yapacaklarını bilemiyorlar.

Nurettin SÖNMEZ

İstanbul Edirnekapı Erkek Öğrenci Yurdu'nun önü 23 Haziran günü Bulgaristan—Türkiye sınırındaki manzaraya benzer bir gün yaşadı. Edirnekapı Öğrenci Yurdu öğrencileri zorunlu olarak yurdu boşaltıyorlardı çünkü Bulgaristan'dan gelen göçmenlerin bir kısmı bu yurda yerleştirilecekti.

Sınavların devam ettiği sırada yurttan çıkarılan öğrenciler açıkta kalma tehlikesiyle karşıkarşıya geldiler. Yurt yetkililerinin öğrencilerin Atatürk Öğrenci Sitesi'ne yerleştirileceklerini açıklaması üzerine eşyalarını toplayan öğrenciler, yurt çıkışında didik didik arandılar. Yurdun eşyalarının dışarıya çıkarılmaması için yapılan aramalar sırasında öğrencilerle yurt Müdürü arasında sert tartışmalar geçti.

Bu arada görüşmek istediğimiz **Yurt Müdürü Ömer Bakırcı; "Yurdun boşaltılmasına kim karar verdi. Sınavlar devam ediyorken bu öğrenciler nereye yerleştirilecekler, öğrencilerin sınavlara hazırlanmaları zor olmayacak mı?"** şeklindeki sorularımıza,**"Lütfen, ben yetkili değilim, bölge müdürüyle görüşün"** dedi. **Kredi Yurtlar Bölge Müdürlüğü** yetkilileri sorulara yanıt vermek bir yana, Bölge Müdürü'nün adını vermekten bile kaçındılar. **Bölge Müdürü Aydın Albayrak** ise görüşmeyi kabul etmedi.

Bulgar Türkleri yurda, Türkiye Türkleri yurtdışına!. Hem de oniki saat içerisinde..

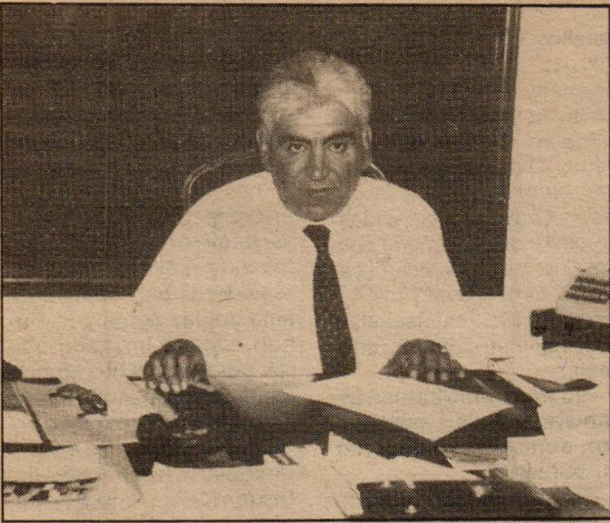
Atatürk Öğrenci Sitesi'ne kaydını yaptıran Hayati Fidan, bu yurtta battaniye bile verilmediğini dolapların çok pis ve her tarafın koktuğunu söyleyip, burada ders çalışılamıyacağını da belirtti. Sınavların sürdüğü bir zamanda öğrencilerin zorla yurttan çıkarılmasına tepki gösteren Çapa Tıp Fakültesi öğrencisi **Mehmet "şu anda sınavım var. Bu taşınma yüzünden kesin kalacağım. İki tane bütünlemem var. Onlara çalışamıyacağım, görüyorsunuz perişan haldeyiz"** dedi. **Yılmaz Zengin** ise **"bunun reklamdan başka birşey olmadığını"** belirtirken **"sınavların devam ettiği bu anda sadece öğrenciler zor duruma sokuldu"** dedi. Yurdun boşaltıldığı sırada yurtta bulunmayan ve izinli olan öğrencilerin dolap kapıları kırılarak eşyalarının depolara kaldırıldığı gözlenirken AÖS'ün herkesi alamadığı ve öğrencilerin açıkta kaldığı saptandı.

23 Haziran günü, 12 saat içinde yurdu boşaltan öğrenciler ile, Bulgaristan'dan çıkartılanlar arasında ortak bir yön dikkati çekti: İki tarafta "yurt"larından zorla çıkarılmışlardı...

BULGAR TÜRKLERİ TAŞINDI FEN-EDEBİYAT TAŞINAMADI

Nurettin SÖNMEZ

● 7 yıldır taşınacağı söylenen Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi taşınamadı ancak ev sahibi MÜ. Öğretim Görevlisi Prof Dr. Ergun Tuna kendi üniversitesini kendine ait binayı boşaltmaları için mahkemeye verdi ve kazandı.

Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi yıllardır taşındı taşınacak.

İstanbul'da, Vatan caddesi ile Millet caddesi arasındaki Molla Gürani sokakta bulunan ve iki apartmandan ve arkasındaki avludan oluşan Fen-Edebiyat Fakültesi 1982 yılında kuruldu. Kurulduğu zaman öğrenciler derse başladıklarında duvarlardaki çatlaklardan dışarıyı görüyorlardı ve aradan geçen 7 yıl sonra aynı çatlaklardan dışarısı yine görülüyor, hem de daha rahat. O zaman "seneye taşınacağız, şimdilik idare edin" deniyordu öğrencilere. Ve aradan geçen 7 yıl da Marmara Fen-Edebiyat her sene "taşınıyor".

Fakülte kendiliğinden taşınamadı. Fakat Fen-Edebiyat binasının sahibi olan Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü Öğretim Görevlisi Prof.Dr.Ergun Tuna fakültesini, kendine ait binayı boşaltmaları için mahkemeye verdi ve mahkemeyi kazandı.

Prof.Dr.Ergun Tuna yurtdışında olduğu için bu konudaki görüşlerini alamadık ancak konu üzerine Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı Prof.Dr.Hakkı Dursun Yıldız'la görüştük:

—Okulun taşınması ile ilgili gelişmeleri anlatır mısınız?

H.D.Yıldız—Mal sahibi bizi tahliye etmek için mahkemeye veriyor.

Fakültenin tahliye edilmesine karar veriliyor. Ancak Üniversite temyiz müracaat hakkını kullanarak temyize müracaat ediyor. Temyizin kararı belli olmadan taşınacak, taşınmayacak diye bir hüküm vermek kesinlikle sözkonusu değil. Temyiz karar verirse **"şeriatın kestiği parmak acımaz"** deyip biz de başımızın çaresine bakarız ama herhalde iki günde taşının diye temyiz de bir karar vermez.

—Mal sahibi Üniversitenizin bir öğretim görevlisi. Kirayı az bulduğu için mi sizi mahkemeye verdi?

H.D.Yıldız—Onlar üç kardeş. Yalnız bir kişi değil. Az para ama biz Maliye'ye tabiyiz. Maliye Bakanlığı şu kadar arttıracaksınız diyor o kadar arttırıyoruz.

—En son kira ne kadardı?

H.D.Yıldız—Şimdi aylık kira 850 bin, lira

—Mal sahibi ne kadar kira istiyor şimdi?

H.D.Yıldız—Şimdi o konuşulmuyor. On milyon da istese iki milyon da istese üniversite olarak Maliye'den "okey" gelmeden parayı vermemiz sözkonusu değil.

—Hocam okul temyizde kaybetti diyelim. Kampüs henüz hazır değil, o zaman fakültenin durumu ne olacak?

H.D.Yıldız—Atatürk Eğitim Fakültesi'nde bazı yerleri gidip gördük ders yapılabilecek durumda sınıf var.

—Okul içinde Kimya Bölümü yapıldı. Bu okulun bütçesiyle mi yapıldı?

H.D.Yıldız—Evet fakültenin bütçesiyle yapıldı.

—Peki henüz okulun çıkarılması için mahkemeye başvurulmuş ve mahkemesi kaybedilmiş bir yere harcamanın yapılması doğru mu?

H.D.Yıldız—Biz henüz kaybetmeden önce başladı yapımı. Çünkü Kimya Bölümü'ne talebe almıştı. Onlar bu sene deneyler yaptılar, öyle bir şey olsaydı kesinlikle deneyler yapmaları sözkonusu değildi.

—Okulun çeşitli yerlerinde çatlaklar var aralardan dışarısı gözüküyor?..

H.D.Yıldız—Bu kesinlikle tehlikeli olan birşey değil. Ona bizde iletasyon diyorlar. İki ayrı blok çıkmış ara ayrı oluyor, onu kapatıyorlar alüminyumla kapatmadık alçı ile doldurduk. Yine de dökülüyor. Onun hiçbir tehlikesi yok, mühendis gelip inceledi.

—Bu binada kalınabilir diye rapor var mı?

H.D.Yıldız—Gayet tabii var. Olmasa 800 talebenin mesuliyetini alabilir miyim? Yani hepsi bu memleketin insanları, hepsi ana-baba çocuğu benimde çocuklarım var. Böyle bir tehlikeye girer miyim. Ben de burdayım, saat 7.30'dan 8'e kadar ençok oturan benim. Ölümü ister miyim?

İTÜ Rektör Yard. Güngör Evren;

"Öğrenciler daha fazlasını istesin"

● Prof. Dr. Güngör Evren; "Kurulan kol ve klüplerin sorunları büyük ölçüde çözüldü. Öğrencilerin sosyal ve sanatsal faaliyetleri çoğalacak, yeni kol ve klüpler kurulacak."

İstanbul Üniversitesi yeni dönemde iki katlı bir Öğrenci Kültür ve Sanat Merkezi'ne kavuşacak. Maslak tesislerinde inşaatı devam eden merkez, öğrenci kol ve kulüplerinin çalışmalarına cevap verecek. Seramik, plastik sanatlar ve fotoğraf atölyelerinin, oda tiyatrosunun sergi ve toplantı salonları ile öğrenci dinlenme mekanlarının yer alacağı Öğrenci Kültür ve Sanat Merkezi 1989-1990 yılında hizmete açılacak.

İlk önceleri kitaplık olarak düşünülen ve temeli bu düşünceyle başlayan inşaat, Üniversite Yönetimi tarafından Öğrenci Kültür ve Sanat Merkezi olarak değiştirildi. İnşaat 19 Eylül 1988'de, alınan kararlar doğrultusunda tekrar ihaleye verildi. Üniversite tarafından açılan ihale sonucu 115 milyon 791 bin liraya özel bir şirkete verildi.

İstanbul Teknik üniversitesi Rektör yardımcılarından Prof. Dr.Güngör Evren, bu merkezi açmalarındaki amacın öğrencilerin öğrenimleri boyunca sosyal ve kültürel etkinliklerde bulunmalarını sağlamak olduğunu belirtiyordu. Evren; kitaplık inşaatının da kol vekulüp faaliyetinde bulunan öğrencilerin istemleri doğrultusunda Öğrenci Kültür Sanat Merkezi'ne dönüştürüldüğünün öğrenciler tarafından bilinmesini istedi.

Prof. Dr.Güngör Evren,"Öğrencilerin bu organizasyonlarda, düzenleyici ve doğrudan doğruya katılan kişiler olmasını istiyoruz. Okulumuzda kurulan kol vekulüplerde çalışan öğrencilerin yer ve çalşmalarını sürdürmeleri gibi sorunları vardı. Bizde bu sorunların çözülmesine yardımcı olduk. Böylece kurulan kol vekulüplerin sorunları büyük ölçüde çözüldü. Aynı zamanda öğrencilerin sosyal ve sanatsal faaliyetleri çoğalacak, yeni kol ve ku kurulacak." dedi.

Prof. Dr. Güngör Evren yeni dönem içinde geliştirilen yeni projelerle öğrencilere daha yeni olanaklar açacaklarını belirtirken, tüm amaçlarının öğrencilerin kültürel , sanatsal ve sosyal etkinliklerden uzak kalmalarını sağlamak olduğunu vurguluyordu. Evren sözlerine "Biz isteriz ki geliştirdiğimiz yeni projelerde tamamlandığında öğrencilerimize yetmeyecek hale gelsin, öğrenciler daha fazlasını istesin. Üniversite bunun olanaklarını açar." diyerek son verdi.

Korumak mı zor, aşmak mı?

Kimine göre emniyet sübabıdır, kimiyse aşılması gereken bir engel olarak görür bekareti. Bu konuda düşünceler farklı olsa da hemen herkes bekaretin, özellikle toplumumuzda çok önemli olduğunu kabul ediyor. Biz de bu önemli konuda kız öğrencilerin görüşlerini almak istedik. Yurtta kalan bir arkadaşımızdan rica ettik, arkadaşlarını biraraya topladı. Kendi aralarında bekareti tartıştılar. Sohbete katılanların tümü birinci sınıf öğrencisi ve yurtta kalıyor. Sakıncası olabileceğini düşünerek isimlerini saklı tuttuk, ve fotoğraf çekmedik.. İşte yedi birinci sınıf öğrencisinin bekaret hakkında düşünceleri.

D:"Herkes hoşlandığı insanla birlikte olursa toplum fahişe durumuna düşmez mi?"
B:"Böyle düşünmenin nedeni cinselliği zevk olarak görmen.."

İnceleme-Araştırma Servisi

A:Önce bekaretin ne olduğunu konuşmak gerekiyor bence.. Toplum evlenen kızın bakire olması gerektiğini düşünüyor. Oysa mesela küçük kızlara tecavüz ediliyor. **Bir insanın kendi isteği dışında bu duruma düşürülmesi karaktersiz olduğunu göstermez ki.**Ama toplum bakire olmayan kızlara karaktersiz gözüyle bakıyor.

Ya da dul bir kadını ele alalım. Toplumda kimse dullarla evlenmek istemez. Nedeni bakire olmamaları. Bu o kadının karaktersiz olduğunu göstermez.

B:Yani bekaret nasıl kullanıldığına bağlıdır mı diyorsun?

A:Yatıp kalkmayla bekareti ayırt ediyor pek çok insan. Herkes le yatıp kalkan bir fahişenin, herkesle yatıp kalkan bir yıldızdan farkı yoktur.

B:Bu, herkesle yatıp kalkmanın nedeni nedir sence?

A:Çok yatıp kalkmak, fiziksel zevklerini hergün birisiyle tatmin etmektir.**Karşısındaki insanın duygularına değer vermemek hayvani bir zevktir bence.**

B:Erkekler cinsel zevklerini tatmin edebilmek için fahişelerle yatıyorlar. **Oysa bizim toplumumuzda kadınlar cinsel zevklerini tatmin edemiyorlar. Bunun nedeni nedir sizce?**

A:Erkeklerin her gün birisiyle yatıp kalkmaları da karakterlerinin zayıf olduğunu gösterir.

B:Bunun nedeni bekarettir.**Böyle birşey olmasaydı herkes istediği ile birlikte olabilecekti.**

A:Ama bu yanlıştır. Bu içki içmek gibi birşey. **İçki içen insan zayıf karakterlidir bence. İçki içiyordur çünkü yenilmiştir. Sorunlarıyla başa çıkamıyordur. Vücudunu rahatlatmak istiyordur. Cinsel istekte böyle birşey.**Yani karşısındaki insandan duygu olarak değil de vücudundan yararlanıyor. Bu yanlıştır.

B:Sen toplumun geneli için düşündün mü bunu?

A:Kızlarda cinsel istek erkeklerden daha azdır. Pek çok kitapta yazar bu.

C:Ben buna inanmıyorum. **Bu kitapların bilimsel bir gerçekliği yoktur. Bunlar burjuva ideolojisinden bağımsız değil. Kadının geri kalmışlığını insanlara benimsetmek için böyle şeyler yazıyorlar.**

A:Cinsel hormanlar kadınlar da daha az salgılanıyor. Ondan böyle.

B:Bekaretin kafamızda nasıl şekillendiğini tartışalım. Aşılması gereken bir konu mu, olması gereken bir değer yargısı mı?

C:Bekaret bence insanların, özellikle de kadınların önünde büyük bir sorun. Aşılması gerekiyor.Bütün insanlar bunun aşılması için çalışmalıdırlar.

A:Örneğin bir kız sırf cinsel isteklerini tatmin etmek için cinsel ilişkiye giriyor..Bu sence doğru mu?

B:Bu soruna kadın-erkek ilişkisi açısından yaklaşmak lazım. Erkekler bağımsızlıklarını kazanmışlar. Kadının böyle bir hakkı yok. Olmamalı mı sizce?

A:Erkek cinsel bağımsızlığını kazanmışsa kadın neden kazanmasın, diyorsunuz. Ben de diyorum ki erkek de kazanmamalı, onlara da yasak olmalı.

B:Kadın da bağımsızlığını kazanırsa, senin karaktersizlik dediğin şeyler olmaz. Hem de insanlar sevdikleriyle beraber olabilirler. Zaten cinsellik sevgi olduğunda anlam kazanır.

D:"Diyelim ki ben birisini sevdim ve onunla cinselliği yaşadım. Sonra ayrıldım ve başkasıyla birlikte oldum. Onunla da yatarsam ben kendimden iğrenirim."

C:"Toplum içindeki yanlışlar bize uymasa kabul edecek miyiz?"
A:"Hayır."
C:"O zaman bekareti sorgulamaktan neden kaçıyorsun?.."

C:Bekaret bir engeldir. Senin cinsel güdülerin varken bunları yaşayamıyorsan bu bir engeldir. Bu açıdan düşünmek gerekir.

A: Cinsel özgürlük olursa herkes istediğini yapar. **O zaman cinsellik, herkes zevkine düşkün olduğu için, zevklerine sevkeder insanları. Bu da toplum yapısını zayıflatır.** İnsanlar zevk ve sefaya düşer.

B: Cinselliğin zevk olduğunu toplum söyler. Aslında cinsellik bir ihtiyaçtır.

C: Cinsellik bir zevk olayı değildir. İhtiyaçtır. Her insan herkesle birlikte olmak istemez ki. Kendin için konuş, sen ister misin?

D: Bir dakika, farklı şeyleri savunuyorsunuz. **Herkes hoşlandığı insanla birlikte olursa toplum fahişe durumuna düşmez mi?**

B: Böyle düşünmenin nedeni cinselliği zevk olarak görmen. Oysa **cinsellik sağlam bir sevgi temelinde, sevdiğin insanla birlikteliği bütünleşmeyi yaşamaktır.**

D: Şu anda birbirini seven insanlar bunu yaşayamazlar mı sence?

B: Yaşayabilmeliler, ama toplum yüzünden yaşayamıyorlar.

D: Evlendiklerinde yaşayabiliyorlar. Öyleyse neden evlenmiyorlar? **Bence insan birbirini sevdiğinde cinselliği yaşamalı. Ama, seviyorsa sürekli olacağına inanıyorsa neden evlenmesin?** Cinselliği neden evlilikle yaşamasın?

B: Sen evliliği cinsellik temeline oturtmuş oluyorsun. Sevgi paylaşmaktır. Ve bugünden o paylaşımın ilerde nasıl olacağına karar veremezsin.

D: O zaman toplumdaki tüm evlilik olayı ortadan kalkar. Kimse ilerde ne olacağını bilemez ki.

B: Evlilik kolayca karar alınacak bir şey değildir.

D: Ben cinselliği, bekareti tamamen insanın vicdanına bırakıyorum. Şu an sevdiğim insanla beraber olabilirim, ama böyle yaparsam kendimden iğrenirim. **Kimse bilmese bile, ikinci bir insanla** ilişkiye girdiğimde basitleştiğimi düşünürüm.

E: Önemli olan insanın kendine saygı duyması. **Sevdiğin insanla cinselliği yaşayabilirsin, ben buna karşı değilim. Ama bu salt bir ihtiyacı gidermek için olmamalı.**

F: Böyle gelmiş, böyle gitmemeli, diyorsunuz. Sizin dediğiniz gibi yapsak, **bekaret aşılmalıdır, desek toplum bunu kabul etmez ki. Toplum dışlar bizi. Örneğin beni ailem dışlar, kabul etmez.**

G:"Bekaret, insanların özel yaşamına toplumun bir saldırısı.."

B: Ama bu zamanla olacak bir şey. Toplumu bir anda etkileyip değiştiremezsin. Ama zamanla...

C: Toplumu belirleyen ne? **Toplumda aile, evlilik gibi şeyler var. Bizde bunları kabul ediyoruz baştan. Önce sorgulamak lazım bence. Bunlara inanıp geçiyoruz.** Toplum içindeki yanlışlar bize uymasa kabul edecek miyiz?

A: Hayır.

C: O zaman bekareti, cinselliği sorgulamaktan niye kaçıyorsun?

A: Kendi inancıma göre sorguluyorum.

C: Tamam işte. Ben de diyorum ki inancını öte koy. Önce altta bunları çözümle.

F: Bekaretin bir zar parçasından ibaret olmadığına katılıyorum. Benim aile yapıma göre, yetiştiriliş tarzıma göre, **insan cinselliği ilk olarak evlendiği insanla yaşamalı. Eğer anlaşıyorlarsa evlenmeliler. Evlilik toplumda yeniden yeniden denemek için koşul gibi oluyor. İnsan çıktığı kişiyle anlaşamıyorsa onu bırakabilir. Ama evliyse yeniden deniyor.**

B:Ama kendilerini bastırmak zorunda kalıyorlar.

F:İnsanlar kendilerini böyle bastırmasalar toplum yapısı bozulur, ahlak yapısı bozulur. O bağ olmasa insanlar ayrılıp gider.

B:Seni evliliğin böyle bir zorunluluk olduğu düşüncesine getiren nedir?

F:Gerekli olduğuna inanıyorum. Toplumu ancak bu şekilde tutabilirsin.

C:İşte sen, böyle gelmiş böyle gider diyorsun. Senin için evlilik gerekli mi?

F:Siz bir imza deyip, bir kelimeyle bir yana bırakıyorsunuz.

G:İmza dışında normal bir birliktelikten farkı ne? **Evlilik zorlayıcı olur diyorsunuz. Sen evlendiğin adamla anlaşamadığını anladıktan sonra evli kalmanın anlamı ne ki?** Birlikte olduğunda ayrılırsın, evli olduğunda boşanırsın. Fark nerede?

E:Bir şey sorabilir miyim? **Burada bekareti tartışıyoruz, ama kimin için? Evleneceğimiz erkek için mi tartışıyoruz?** Bekarete erkekler önem veriyorlar. Kızlar evlenecekleri erkek açısından yaklaşıyorlar konuya. Ben sanmıyorum ki bir kız yalnız kaldığında bekareti düşünsün.

G:Bir de şöyle düşünelim: **Sevdiğin insanla herşeyini paylaşıyorsun, yaşamını, duygularını, insanı insan yapan herşeyi.. Ama bir noktaya gelip takılıyorsun. Bu garip değil mi?** Üstelik te çok güzel bir şeyse, değerli bir şeyse?..

F:Bende o noktada diyorum ki, oraya kadar pek çok şeyi paylaşıyorsa, paylaşmak istiyorsa neden evlenmesin?

B:Herşeyden önce kendi içinde sorgulayacaksın. Ben bunu yıllardır sorguluyorum kendi içimde.

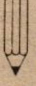
E:Ben bunu şu anda aşabilirim. Ama karşımdaki insana güvenmediğim sürece bunu aşmam bir şey ifade etmez.

G:Bekaret aslında bütün toplumu ilgilendiren bir şey değil. Bu özel yaşama toplumun bir saldırısı. Bugün Avrupa toplumlarının çoğunda aşılmış durumda. Sonuç olarak ne veriyor ki bu?.. **Bekaretin aşılması aslında çok da önemli değil. Kafalarda oluşan bilincin yıkılması... Gereken bu...**

Öğrencisiyle hocasıyla 'üniversiteli' tatil dönemini değerlendiremiyor...

TATİL Mİ, ODA NE?

● Kavurucu sıcaklar almış başını gidiyorken üniversiteliler tatile yeni çıktı. Rektöründen öğrencisine üniversiteli, tatilden ne anladığını anlattı.

  İstihbarat Servisi

Nasıl geçti bir yıl daha?

Önce okula başladık. Sonra dersler, sınavlar, atılmalar, alınmalar, eğlenceler, saldırılar, tartışmalar, kahvekantin sohbetleri derken geldik sene sonuna. Sıcakların bizi bunaltmaya başladığı şu günler de finalleri tamamladık, bütünlemeler bile bitmek üzere. Yarın ise yıl boyunca beklenen ''tatil''e gireceğiz.

Peki, ''üniversiteli'' tatilde ne yapacak? Öğrencisiyle, hocasıyla, rektörüyle, kurumuyla üniversiteli yazı nasıl geçirecek?

Önce **''tatil sözcüğünden ne anlıyorsunuz?''** diye sorduk üniversitelilere. Marmara üniversitesi'nden bir öğretim görevlisi; **''bütün işini gücünü bırakacaksın bir tatil yerine gidip sadece dinleneceksin.''** derken aynı üniversiteden bir öğrenci, **''Yoğun ders yılı sonunda bütün streslerden kurtularak doğa ile başbaşa kalmayı anlıyorum''** dedi. Bir öğrenci ise **''Yazın lokantalarda garsonluk yapıyorum, tatil bu''** yanıtını verdi.

Üniversite tatilde ne yapacak? Öğrencisine, hocasına, çalışanına tatil olanakları sunabiliyor mu? **Bu sorularımıza ise üniversite yetkilileri ''Maalesef'' yanıtını verdiler.**

Bu arada görüşlerini aldığımız Mimar Sinan Üniversitesi Öğrenci Dairesi Başkanı, biraz farklı yanıt verdi; **''Öğrencilerin tatil yapma alışkanlıkları yok. Çeşme'de bir kampımız var, onları buralara zorla göndermeye çalışıyoruz.''** Görüştüğümüz Mimar Sinan Üniversitesi öğrencileri ise böyle bir şeyi ilk defa bizden duyduklarını söylediler.

''Üniversite binaları yazın ne durumda, tamiratlar, yeni bölümler, taşınmalar olacak mı?'' dedik, aldığımız yanıtlar bizi biraz düşündürdü. Üniversitenin bu tür sorunlarının karşısına yetkililer önce parayı çıkarıyorlardı. Gerekli para için de rektörler; **''Almaya çalışacağız, yapmaya çalışacağız''** diyorlardı. Ve konuşmalarımız sonucu üniversitelerin yaza yönelik programlarının nasıl olduğunu, daha doğrusu programlarının olmadığını gördük.

Üniversitelinin, **''tatilden ne anlıyorsunuz, neler yapacaksınız?''** sorumuza verdiği yanıt ise içler acısı. İTÜ Rektörü Prof.İlhan Kayan: **''Ağustosta yıllık iznime ayrılacağım ve tatilimi Tuzla'daki yazlık evimde geçireceğim. Zaten şimdi de orada oturuyorum. Bir de İngiltere'deki Avrupa Rektörler toplantısına katılacağım''** Marmara Üniversitesi Rektör Yardımcısı Ömer Faruk Batırel: **''Valla parasal bakımdan zor durumda olduğumuzdan ben kendim tatil için pek birşey düşünemiyorum.''** M.Ü.Öğretim Görevlisi Doç.Dr. Bülent İplikçioğlu ise; **''Ben yazın tatil yapamıyorum. Tatil yapmak herşeyden önce para meselesidir''** dedi ve tatil yapmaktan ne anladığını belirtti: **''Bana göre işini gücünü bırakacaksın bir tatil yerine gidip sadece dinleneceksin.''**

Yıl boyunca yoğun ders stresinde geçen ve bir de ekonomik-kültürel sorunlarla karşıkarşıya kalan öğrenciler ise hocalarından pek farklı durumda değiller. Ve tatil deyince; **''Derslerden uzak, kafa dinlemek''** geliyor akıllarına.

ÜNİVERSİTELİLER

Esra Barutçu (MSÜ)- Yazın genelde çalışıyorum. Bir tatile gitmem söz konusu değil.

Selma Erik (MSÜ)- Ben tatil deyince derslerden uzak dinlenmeyi anlıyorum. Ama arkadaşlarla tatil yapmak da iyi olurdu.

Hakan Kaynar (Seramik Bölümü MSÜ)- Yaz tatilinde genellikle çalışmak zorundayım. Tatil çok zor.

Aydın Yüksel (M.Ü Türkoloji)- Ben tatil deyince bir öğrenci olarak yoğun ders yılı sonunda bütün streslerden kurtularak doğa ile başbaşa kalmayı anlıyorum. Ben öğrenciliğim süresince böyle bir tatil yapmadım. Yazın lokantalarda garsonluk yapıyorum. Tatil bu...''

Ayşe Eğriboyun (MÜ)- Yazın Antalya'ya gidiyorum, istediğim gibi tatil yapıyorum. Fakat Antalya-

MSÜ Öğrenci Daire Başkanı:

İŞTE SİZE TATİL

● MSÜ Öğrencileri:

HANİ NERDE?

Üniversitelerin yaz programları yok denecek gibiyken ve öğrencisiyle, öğretim görevlisiyle tatil olanakları aranıyorken Mimar Sinan Üniversitesi kendine ait Çeşme'deki kampa gidecek öğrenci bulmakta zorluk çekiyormuş. MSÜ Öğrenci Dairesi Başkanı Burhanettin Gülten şöyle diyor: ''Çeşme'deki kampa yılda 40 öğrenci yolluyoruz. Fakat öğrencilerin çoğu taşralı olduğu için ve tatil alışkanlıkları olmadığı için buraya gidecek 40-50 öğrenciyi bulmakta zorluk çekiyoruz..

Bunun üzerine ''çoğu taşralı olan ve tatil alışkanlıkları olmayan MSÜ öğrencileri ile görüştük:

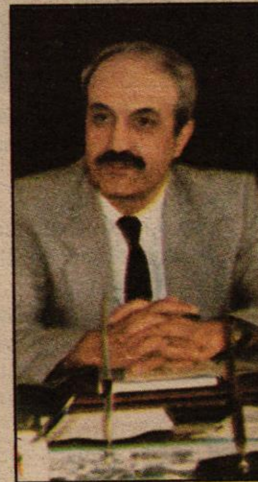
Resim Bölümünden Hülya Yazıcı, böyle bir kampın olduğunu ilk defa bizden duydu ve ''böyle bir duyuru asılmış olsaydı duyardık'' dedi. Aynı bölümden Halime Dalkılıç ise; ''Böyle bir tatil olanağımız olsa kesinlikle hiçbir öğrenci bu fırsatı kaçırmaz'' derken bir öğrenci, ''ben bu okulda 4 yıl okudum ve bitirdim ama bu okulda hiç bir kamp olayını duymadım'' dedi. İç Mimarlık Bölümü'nden Mehmet'in söyledikleri ise sanırız ''taşralı ve tatil alışkanlığı olmayan öğrencilerin'' hislerine tercüman oluyor; ''Hayır olamaz, Böyle bir tatil fırsatı olacak ta ben kaçırayacağım, ha.. Herkes bilmiş olsa anında 40 kişi gider. Hay Allah.. Herhalde bu kampı bilip te gitmesem kendimi enayi gibi hissederim. Böyle bir ortamda böyle bir kamp. Belki not ortalaması falan vardır. Çünkü Türkiye'de insanların birşeyi haketmesi için muhakkak normalin üzerinde mücadele etmesi gerekiyor''.

ÜNİVERSİTELER TATİLDE

MARMARA ÜNİVERSİTESİ

REKTÖR YARDIMCISI Prof.Dr.ÖMER FARUK BATIREL:

''Üniversitenin yaz tatili için açık konuşayım bir programı yok. Zaten sınavlar Temmuz ayında devam ediyor. Çocuklar için özel birşey yapamıyoruz. Onlara özgü birşey düzenleyemiyoruz. Bizim sosyal tesisimiz de yok. Yalnız, Karasu ve Çanakkale'de bir yer düşünülüyor. Tabii ki bu şey ödenek meselesi. Ödenekler yalnız kampüs için yapılıyor. Üniversitemizin bütün bölümleri birarada olmadığı için kültürel ve sportif etkinlikleri çeşitli kuruluşlarla anlaşmalı olarak yapılabilir. Ama dediğim gibi fon meselesi. Fon ise sadece yemek için falan yetiyor.

Personelimiz ise nöbetleşerek tatil yapabiliyor. Fakülteler de yaz döneminde kendi onarım işleri yapılıyor, badana falan. Bu sene tasarruf tedbirleri nedeniyle bunlara pek müsade edilemiyor. Ancak zaruri olursa sözkonusu oluyor. Fen-Edebiyat Fakültesi'nin merkez kampüse alınmasına çalışılıyor. Binalar biterse yerleşecekler ama iki sene sürer tabi.

Aslında bana kalırsa üniversitelerin tatili liseler gibi olmalı. ''Üniversite bir ay resmi olarak kapalıdır'' denmelidir. Zaten açıkmış gibi görünüyor ama fiilen kapalı. Üniversitenin fonksiyonu bitiyor, kesintiye uğruyor. Belki araştırma için açık kalabilir. Yaz tatilinde tatil kampları konusunu gündeme getireceğim. Belki bir miktar para ayrılabilir.''

BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ

HALKLA İLİŞKİLER SORUMLUSU SEMA BAYRAKTAROĞLU:

''Okulun Karadeniz kıyısında Kilyos tesisleri var. 24 Haziran'da açılıyor. Cumartesi pazar okulun bahçesinden otobüsler kalkıyor. Bu tesislerden tüm üniversite mensupları yararlanıyor. Ayrıca, 11-16 yaş grubuna yönelik yaz okulu çalışması var. Ağırlıklı İngilizce ve Bilgisiyar öğrenimine yönelik çalışmalar ve spor faaliyetleri var. Yabancı Diller Yüksek Okulu'nun açtığı 2 aylık İngilizce kursu var, Aylık 35 bin yalnız kursiyerlerin ortaokul mezunu olması şart.

YILDIZ ÜNİVERSİTESİ

KÜLTÜREL ETKİNLİKLER SORUMLUSU TOMUR ATAGÖK: ''Üniversitemizin Ayazağa Kampüsündeki spor tesislerinde 7-14 yaş grubuna yönelik 1 aylık yaz okulu uygulaması var. Voleybol, basketbol ve folklor çalış-

TATİLDE NE YAPIYOR

lı değil de başka bir yerli olsaydım ben de tatil yapamayabilirdim.

Hegi Ziver (Boğaziçi Ünv)- Bu sene bahar tatilinde üç günlüğüne Bodruma gittim. Geçen sene iki defa yurt dışına çıktım. Avusturya'ya kayak turu düzenledik. Tatile kendi arabamla gidiyorum ve gittiğimde hiçbir zaman, şu gün döneceğim diye gitmem.

İlknur Yılmaz (İst. Ünv.)- Geçen sene anketörlük yaparak Marmaris, Çeşme ve Bodrum'da yirmi gün kaldım. Bu sene çalışarak biriktirdiğim paralarla Antalya'ya gideceğim.

MÜ. Fen-Edebiyat Fakültesi Öğretim Görevlisi Doç. Dr. Bülent İplikçioğlu: "Ben yazın tatil yapamıyorum. Yapmam mümkün değil. Üç kişilik bir aile için bir öğretim görevlisinin iki aylık gelirine bedeldir"

İTÜ Rektörü Prof. İlhan Kayan "Ben yaz aylarında Tuzla'da bulunan yazlık evimde kalıyorum. Yıllık tatilimi evimde geçireceğim"

MÜ. Rektör Yardımcısı Prof. Dr Ömer Faruk Batırel - "Vallahi ben kendim tatil için pek bir şey düşünmüyorum. Parasal bakımdan zor durumda olduğumuzdan."

NE YAPIYOR

maları yapılacak. Haftada üç tam gün süren çalışmanın aylık ücreti, 100 bin TL.

Kocaeli Dil İskelesi'nde üniversite mensupları için bir kamping yapılıyor. Eğer yetişirse Haziranın sonunda açılacak, 15 Eylül'e kadar açık kalacak.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

REKTÖR-Prof.İLHAN KAYAN: "Üniversitenin yaz aylarında bilimsel çalışmaları devam edecek. Yüksek Lisanslı ve Doktora öğrencileri, kendi çıkardıkları programlara göre araştırmalara devam edecekler. Öğretim üyelerimizin gündemi ise önemli miktarda dış seyahatlar tutuyor. Yabancı üniversitelerin belli birimleriyle görüşmeler yapacaklar, birlikte ve sundukları çalışmaları hakkında araştırmalar yapacaklar. Bunun haricinde öğrencilerin tatile girmesinden yararlanarak okulda eksikler tamamlanmaya çalışılacak.

Onarımlar yapılacak. Üniversite yeni öğretim dönemi için hazırlık yapacak. Bir desürmekte olan inşaatlarımız var. Kampüsümüzde yapılmakta olan inşaatlarımızın tamamlanmasına çalışılacak.

Üniversitemizin üniversite dışında dinlenme tesisleri yok. İstanbul'da bir tesisimiz var. O da dinlenme tesisi değil, sosyal tesis, Maçka'da. Çalışanlarımız ve öğretim üyelerimiz kendi olanaklarıyla tatil yapacaklar.

MİMAR SİNAN ÜNİVERSİTESİ

ÖĞRENCİ DAİRE BAŞKANI BURHANETTİN GÜLTEN: "Üniversitemizin geniş bir kampı yok. Sadece Çeşme'de bir kampı var. Bu yıl Kilyos'tan bir arsa aldık, tesis yapılacak. Yaz tatilinde okulda ise tamirat var. Sinema-TV Bölümü yapılacak. Üniversitenin yurdu da yazın açık ama tamirat gerekiyor. Zaten orayı Kredi-Yurtlar Kurumu'na devretmeyi düşünüyoruz."

● Söyleşiler, yürüyüş, imza kampanyası, suç duyurusu...

HERŞEY, KUŞCENNETİ'Nİ KURTARMAK İÇİN!..

Nurettin SÖNMEZ

"Biz, **'Kuşcenneti'ni Yaşatma Gönüllüleri'**, Kuşcenneti'nin çevre kirliliğine kurban gitmesine engel olmak için 1989'un 5 Haziran'ında biraraya geldik. Ülkemizde çevre kirliliğinin salt Kuşcenneti'ne özgü olmadığını biliyoruz ve yokedilen her bir doğa parçasının sızısını yüreğimizde hissediyoruz. **Ancak sınırlı olan enerjimizi duygusal bir yakınlık duyduğumuz Kuşcenneti'nin kurtarılması için harcamak istiyoruz,"..**

Bu sözler, 13 Mayıs günü Kuşcenneti'ne bir gezi yapan ve Sığırcı Deresi'nin Kuşcenneti'ni nasıl cehenneme çevirmek üzere olduğunu gören **'Kuşcenneti'ni Yaşatma Gönüllüleri'ne** ait. Grup genç avukat, mühendis ve doktorların yanısıra, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi ve İstanbul'daki üç tıp fakültesinin öğrencilerinden oluşuyor.

İlk toplantısını 9 Haziran günü yapan grup ilk aşamada bir imza kampanyası açılması kararına varmıştı. 16 Haziran günü yapılan ikinci toplantıda Timur Danış isimli gönüllünün Bandırma'ya bir uyarı yürüyüşü yapması kararlaştırıldı. Timur Danış 20 Haziran günü uyarı yürüyüşünü Sultanahmet Meydanından başlattı. Danış'ı uğurlayanlar arasında sanatçı İlhan İrem'in bulunduğu görüldü.

Grubun 23 Haziran günü Tabipler Odası'nda düzenlediği söyleşiye Prof.Dr.Criton Curi, öğretim üyesi Günay Kocasoy ve Doğal Hayatı Koruma Derneği'nden Şahika Ertan konuşmacı olarak katıldılar.

Konuşmacılardan Şahika Ertan,**Kuşcenneti'ni Yaşatma Gönüllüleri'nin çalışmalarını anlatarak onbine yakın imza toplandığını söyledi.** Kimya mühendisi Günay Kocasoy ise konuşmasında Kuşcenneti'ni kurtarmak için yapılması gereken düzenlemeleri anlattı.

Prof.Dr.Criton Curi,**aşırı sağ ve aşırı sol olanlarda dahil tüm siyasi partilerin çevreciliğe önem vermeye başladıklarını belirterek yine de doğayı korumak için çalışmak gerektiğini**söyledi. Prof.Curi sözlerini,**"Tabiat ölmez, onları öldürmeye çalışanlardan intikamını alır."**diyerek noktaladı.

İmza kampanyasında onbine yakın imza toplayan **'Kuşcenneti'ni Yaşatma Gönüllüleri'**, 1-2 Temmuz tarihlerinde Kuşcenneti'ne, geniş katılımlı ve şenlikli bir gezi düzenleyecek. Gezide İstanbul'dan feribot ile Bandırma'ya gidecek olan çevreciler orada Timur Danış ve İzmir'li çevrecilerle buluşup bir günlerini Kuşgölünde geçirecekler.

Kuşcenneti'nin kirletilmesinin yasalara göre suç olduğunu belirten Kuşcenneti'ni Yaşatma Gönüllüleri, önümüzdeki günlerde Savcılık'a başvurup yetkililer hakkında suç duyurusunda bulunacaklar.

B.Ü.'nde onüç yıl önce kurulan "Köy-Koop" çalışmaları sürüyor.

HALI KURSUNDAN ÇOK BOYUTLU ÖĞRENMEYE

İstanbul'da bulunan ve yabancı dille eğitim yapan bir üniversitede, kooperatifçilikle ilgili bir kulüp ilgimizi çekti. İlginç olan diğer bir yön ise Tarım ülkesi Türkiye üniversitelerinde böyle bir başka kulübün olmaması

Köy ve Kooperatifçilik Kulübü (Köy-Koop) 1976 yılında Boğaziçi Üniversitesi'nde kuruluyor. "Üniversite gençliğinin köy ve kooperatifçilik hakkında bilgi edinmesini ve bu gençliğin köylülerin eğitim ve kültür düzeyini yükseltmek ve aralarında ekonomik güçbirliği oluşturulmasında yani kooperatifleşmelerine yardımcı olmalarını sağlamak" amacıyla kurulan Köy-Koop Kulübü, düzenlediği halı-kilim dokuma kurslarıyla adını duyurmaya başlıyor. Kulüp daha sonra köy ilkokullarına yardım kampanyaları, çeşitli seminer ve paneller düzenliyor.

13 yıl önce bu amaç ve çalışmayla kendini gösteren Kulübün, 1989'da ki hedefini ise Yönetim Kurulu üyesi Kemal Karhanlı şöyle açıklıyor: "Boğaziçi Üniversitesi'nin fikir dünyasını geliştirmek ve katkıda bulunmak. Öğrenciler kendi çalışma ve daha değişik araçları gündeme sokarak fikir dünyasının zenginlikleriyle buluşmayı gerçekleştirebilirler. Böylece dünyanın algılanması üzerine, tek boyutluluk üzerine çok boyutlu öğrenme süreçleri sağlanmış olur."

Köy ve Kooperatifçilik Kulübü şimdiye kadar, "Kadın", "Mühendislik ve Teknoloji", "İktisat Tarihinde Bunalımlar", "Jön Türkler ve İttihat Terraki", ve "Köy Enstitüleri" olmak üzere beş grup seminer ve iki kitap sergisi düzenlemiş. Buradan eldeedilen paralar ise ilişki kurulan ilkokullara yardım amacıyla yollanmış. Ayrıca mektupla veya idare aracılığıyla ilişki kurulan okullara kitap, kırtasiye ve giysi yardımı yapılıyor. Kulübün şimdiye kadar ilişki kurduğu ilkokul sayısı ise 15.

● Efsanevi sanatçıyla "havada" söyleştik...

'cesur olun'

''Yok abi, olmaz bu iş..'' ''Neden olmasın?'' **''Vakti olmaz ki... Hem tüm gazeteler peşine düşer.''** ''Olsun, bir de biz gideriz.'' **''Boşversene Joan Baez'in işi yok ta bize mi röportaj verecek?''** ''Ya verirse?''...

Tartışma bu biçimde sonuçlanmış, Zeynep Oral'ı aramaya karar vermiştik. Zeynep Oral Joan Baez'in yakın arkadaşıydı, bize aracı olabilirdi. Nitekim oldu da. Görüşme isteğimizi Joan Baez'e iletti, ondan **''zamanım yok''** yanıtını alınca da bize soruları kaldığı otele bırakmamızı önerdi.

Sorularımızı. eski sayılarımızla birlikte otele bıraktık ve beklemeye başladık. Doğrusu pek te umutlu değildik. Joan Baez, bir gençlik gazetesiyle söyleşmek istese bile zaman bulamayabilirdi. Pazartesi günü gelip te sonucu ğrenmek için Zeynep Oral'ı ararken, ondan alacağımız olumsuz yanıta hazırlamıştık kendimizi.

Ama yanıt olumluydu. Joan Baez, İzmir'e giderken, uçakta yanıtlamıştı sorularımızı Zeynep Oral gidip kaseti kendisinden alabileceğimizi söylüyordu. Kaseti almaya gittiğimizde, Zeynep Hanım'a teşekkür ederken, kendisinin gazetemizi hiç görmeden bize yardım ettiğini öğrendik. **Gerçekten görmemişti; anlaşılan Joan Baez, eski sayılarımızı Zeynep Oral'a bile göstermeden Amerika'ya götürmüştü.**

Aşağıdaki röportaj işte böyle gerçekleşti.

Tamer BARAN

SÖZ HAKKI: **Dün olduğu gibi bugün de, gençlerin yoğun ilgisine alışkın bir sanatçısınız. Gençlerden bunca ilgi görmenizin nedeni ne olabilir sizce?**

JOAN BAEZ: Öncelikle, genç insanların bana soru sormasının beni mutlu ettiğini söylemeliyim. Aslında gençlerin bana ve yaptıklarıma neden saygı duyduklarını ben de merak ediyorum. Konuştuğum genç insanlara bakarsanız, rock müzikle ve daha önemlisi dünyadaki politik ve sosyal değişmelerle ilgili olduğum için gibi görünüyor... **Gerçekte asıl ilgilendikleri benim uzun süredir yaptığım şeyler; sosyal değişikliklere katılmak, Martin Luther King ve Mahatma Gandi için yaptığımız şeyler ve sunmaya çalıştığımız alternatifler..**

Ve insanların bunları hala sürdürdüğümden memnun olduklarını belirtmeleri beni mutlu ediyor. Umarım ilgileri devam eder.

SÖZ HAKKI: **60'lı yıllarda, özellikle de 68'de yaşananlar neleri değiştirdi? Diğer bir deyişle 68 kuşağı neyi başardı?**

JOAN BAEZ: Zor bir soru: **Çünkü dünyaya baktığımızda karışıklıkların hala devam ettiğini görüyoruz.** Örneğin Amerika Birleşik Devletleri'nde devlet halkın karşı-devrimciler yanında yer almasını, onları desteklemesini istiyor. Sandinistlere, Nikaragua'ya karşı olmalarını istiyor.. Amerikan halkı bunu benimsedi. Öte yandan Amerikan halkı çok tembel, devlet politikasına karşı koyacak, buna karşı direnecek güçte değil. **Ama Vietnam'ı bildikleri için Amerikan askeri birliklerinin gönderilmesini istemediler. Eğer Vietnam deneyimi olmasaydı, Amerikan askerlerinin Nikaragua'ya girmesini kabul edecektik.**

1968'de gerçekleşen değişikliklerden biri de, gerçekte gençler için yeni olan, insan haklarının önem kazanmasıydı. İnsan haklarının her devletin gündeminde olduğu bir gerçek; 25 yıl önce böyle bir şey yoktu ve her devlet istediğini yapabiliyordu.

Ama artık işkence, politik tutuklular ve ölüm cezasından konuşmakta zorlanıyorlar. Ve bence bu böyle devam edecek, çünkü insanlar bunun için çok çabaladılar.

SÖZ HAKKI: **Bugünkü gençlik ile 68 kuşağını karşılaştırabilir misiniz?**

JOAN BAEZ: Oğlumu 68 gençliği ile karşılaştırmak isterim. Zaten biliyorsunuz gençlik her yerde farklı farklı... Ve **benim yaşadığım ülkede gençlik bilgisiz, cahil bırakılmış. Onlar çok tatlı, çok parlak, çok renkli ve çok cömertler; ama çok şey bilmezler. Çünkü toplum tembelleştirilmiş.**

''Bugünün gençliği'' dediğinizde soru çok geniş kapsamlı oluyor. Çünkü gençlik her yerde çok farklı ve **ben Türkiye gençliğinin, benim yaşadığım yerdeki gençlikten daha bilgili olduğuna eminim.**

Oğlum 19 yaşında; geçenlerde kendisiyle, anne ve babası hakkında bir söyleşi yapılmış. Kendisini nasıl hissettiğini sordum; ''harika'' diyor.. Bir soruda 60'lı yıllar hakkında neler düşündüğü sorulmuş. Bu konuda uzun bir konuşma yapmış. **Amerikan halkının bu konuda unutkan olduğunu çünkü sadece harika ''Çiçek Çocukları''nı, Hippileri ve Woodstock'ı anımsadıklarını, ama 55 bin Amerikalı'nın ve yüzbinlerce Vietnamlı'nın öldürüldüğünü anımsamadıklarını söylemiş.**

1968 yılında 18 yaşında olanlar, askere gitmek, orduya karşı direnmek, yeraltına geçmek, Kanada'ya gitmek, hapse girmek vb. şıklardan birini seçmek zorundaydılar; bu nedenle 1960'larda çok insan kaybı olduğunu söylemiş. ''Ama sadece seks, uyuşturucu ve Rock'n Roll ve benzerlerinin anımsanması isteniyor.'' demiş.

SÖZ HAKKI: **Geçen yıl Zeynep Oral ile yaptığınız görüşmede, ''Ülkemin gençleri beni bilmiyor. Başka ülkelerin gençleri daha çok biliyor..'' diyorsunuz. Bunun nedeni nedir? Konserlerinizde gördüğünüz ve bildiğiniz kadarıyla Türk gençliğini nasıl değerlendiriyorsunuz? Amerikan gençleri ile aralarında ne gibi farklılıklar var?**

JOAN BAEZ: Bu konuyu geçenlerde de tartışıyorduk. Şurası bir gerçek ki, **gittiğim yerler sosyal mücadelenin sürdüğü yerler genellikle.** Ama Amerika kendi mücadelesini Nikaragua gibi ülkelere ihraç ediyor (!) Toplumsal mücadelenin olduğu ülkelerde kültür daha önemli bir hal alıyor. Ne yazık ki, ama gerçek o ki, **politik müzik uğraşım Türkiye'de, San Francisco'da olduğundan daha anlamlı.**

SÖZ HAKKI: **Türk gençliğine iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?**

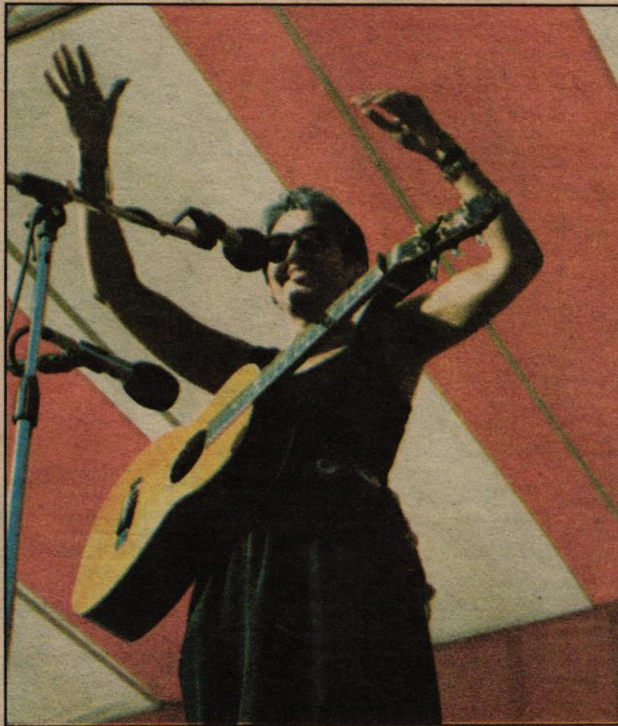
JOAN BAEZ: Öncelikle şunu söylemeliyim; **Türkiye'de gençler pırıl pırıl birer seyircim olarak ve bana çok iyi davranarak beni şımarttılar. Onlardan ülkelerindeki problemleri çözmeye ve cesur olmaya çalışmalarını isterim.** Biliyorum ki bu soruları soran sizler ülkenizdeki sorunlardan haberdarsınız. Ve biliyorum ki Türkiye'de diğer ülkelerdekinden daha fazla cesarete gereksinim var.

Türkiye'de karanlıkları yıkmanızı ve ülkeyi aydınlatmanızı dilerim; ki Türkiye, polis karakollarında yapılanlar gibi çirkinliklerin yaşandığı, aydınlatılması gereken bir ülke. Bütün bunların sona erdirilmesi için de, yaratıcı bir biçimde yollar, yeni yöntemler aramak gerekiyor.

Oyunlar yazın, şiirler yazın, şarkılar söyleyin. Tabii, herşeyin olduğu gibi bunların da riski var.

Türkiye öyle güzel bir ülke ki müziğinizi dinlemeye başladım.

Son bir söz: Daha fazla yazın!!.

Joan Baez sahnede... Dilinde dünyanın bütün türküleri, kolları dünyaya açık...

Joan Baez'in İstanbul konserinde dışardan izlediler.
Parasız gençler konseri

"Yine gel Joan! Yine!..."

Cengiz YAYLALI

Sahnenin arkasındaki toprak alanda dolaşıyor. Ağaçların arasında. Çevrede bulunan herkes ona bakıyor. Toprağı duymak istercesine, çıplak ayakla yürüyen ve hep gülümseyen kadına:

''Aaa Joan Baez!..''

''Bu Joan Baez değil mi?''

''Tam sanatçı. Baksana, nasıl da rahatça insanların arasında dolaşıyor!.''

Küçük bir çocuk meraklı gözlerle yanına sokuluyor. Annesinin ya da babasının, o'na dair söylediği büyük sözleri unutmuş gibi. Karşısındaki yalnızca bir **''teyze''**.Ama insanların o'nu dinlemek için upuzun bilet kuyruklarına girdikleri, konser gününü sabırsızlıkla bekledikleri bir **''teyze!''**

Bu merak karşılıksız kalmıyor. Yanaklarına iki kocaman öpücük konuyor. Belki de hayatı boyunca unutamayacağı iki kocaman öpücük...

Açık Hava Tiyatrosundaki bu görüntüler 21 Haziran gecesi yaşanıyor. 17. Uluslararası İstanbul Festivali ''Joan Beaz Konseri'' öncesinde.

Ve projektörler sahne kapısını aydınlatıyor: İşte, gitarıyla yine karşımızda! O'nun gitarsız düşünmek olası mı?

Gitar elinin bir uzantısı...

Gitar yüreğinin bir uzantısı...

Seslenir insanlara:

''Bana yorgun yoksullarınızı verin .

Yeni bir soluğu özleyen kalabalıklarınızı...''

Bazen bir Afrika'lı çocuk beliriyor yanıbaşımızda. elindeki tasla yemek ekleyen. Saçsız başıyla bakıyor. Birşeyler arıyor gözlerimizde...

Bazen genç bir Filistinli. Hareketsiz. kaldırımda yatıyor...

Bu seste bütün zamanların hüznü saklı.

Ve bütün zamanların sevinci...

Açık Hava'da yaklaşık 7 bin kişi var. Sahnenin önünde bir grup insan, konseri ayakta izliyor. Çoğu 40 yaş kuşağından. Hemen solumuzdaki, müziğe ıslıkla katılıyor. 68'i yeniden yaşar gibi.

Serin bir rüzgar çıkıyor Açık Hava'da. Baez'in etekuçları hafifçe sallanıyor. Sahne kenarına konmuş saksıdaki çiçekler de. Güller de hafifçe...

Bir çocuk ince ama ısrarlı bir sesle bağırıyor: Dona...Dona...

Bir genç kız saçlarını topluyor müziğin eşliğinde.

Bir delikanlı eli çenesinde düşünüyor. Başını kaldırıyor sonra. pürüzsüz bir sesle buluşuyor gözleri...

Konserin ilk bölümünde toplam sekiz parça söylüyor Joan Baez. Parçalarını Polonya'daki ''Dayanışma Sendikası''na, Çin'deki öğrencilere adıyor. İkinci bölümde ise Türkçe, **Zülfü Livaneli'**nin ''**Kız Çocuğunu**''nu seslendiriyor. Yine Türkçe, **''Bulgaristan'dan atılan Türkler için bir şarkı''**diyerek.

Daha sonra bir süprizle karşılaşıyoruz. **Livaneli** sahnede:

Merhaba. Dün akşam doğum günümüz dedik çıktık. Bugün de, dün akşam çok güzel oldu diye geldik. Bu böyle gidecek herhalde...''

''Geçenlerde kayıt stüdyosunda çalışıyorum. Çaycı bağırıyor, sizi bir hanım arıyor diye. Kimmiş dedim. ''Joan Baez'' dedi. Duymayınca tekrar sordum. ''Michael Jackson'un kızkardeşi'' diye cevap verdi.''

Ve beraber **''Kardeşin Duymaz Eloğlu Duyar''**ı, **''Leylim Ley'i** söylüyorlar. Ardından üç parça daha söyliyerek konseri bitiriyor Baez. Ama binlerce insanın alkışlarıyla yeniden, sonra yeniden sahneye geliyor.

Küçük çocuğun sesini duymuş olacak ki, başlıyor söylemeye: **Donna Donna...**

Konser bitiminde, herkesin yüzünde**''büyülü bir gece''** yaşamının mutluluğu var. tüm insanlar aynı şeyi mırıldanıyor sanki:

''Yine gel Joan! Yine!...''

● Festival sürerken öğrencilerin ortak istemi:

"DAHA GENÇ PROGRAMLAR"

Kültür Servisi

17. Uluslararası istanbul Festivali çeşitli konser ve gösterilerle devam ediyor. Tanınmış sanatçıların çoğunun programlarını bitirmiş olması, festivalin bundan sonra daha sönük geçeceğinin bir işareti olarak gösteriliyor.

Geçtiğimiz günlerde konser veren Joan Beaz, Bob Dylan, Grappelli gibi festivalin flaş isimlerine ilgi büyük oldu. Bu konserlere bilet bulamayarak geri oönen birçok insanın yanısıra, geri dönmeyip şansını deneyenler de vardı. Özellikle gençlerin başını çektiği bu festivalseverler, yaratıcı olduklarını bir kez daha gösterdiler.**"20 bin yerine, bekçiye 10 bin"** gibi yolların yanısıra, Açık Hava'da her festival keşfedilen"**giriş kapıları**", bu yılın en revaçta yaratıcılıkları arasındaydı.

Yaptığımız röportajlarda, sanılanın aksine öğrencilerin festivalden hiç de memnun olmadıkları ortaya çıktı. Gördüğümüz öğrencilerin çoğu öğrenci indirimi olmasına rağmen, biletlerin pahalı olduğunu belirtirken, ortak istem. **"Bob Dylan" gibi, gençlerin ilgisini çeken grup ve sanatçılara Festivalde daha fazla yer ayrılması"** oldu.

Malâ Gülün - Boğaziçi Üniversitesi

Bilet fiyatları biraz pahalı. Ben öğrenci alıyorum ama öğrenci yerleri de çok arkalarda oluyor. Çok kötü yerlerde oluyor.

Verda Ülkü-Boğaziçi Ü.

Bu yıl ilk defa geliyorum. Benim için ağır bir yük. Geçen yıl televizyondan ve basından takip edebildim. İndirimi kaldırmışlar. Öğrenci indirimini devam ettirselerdi daha iyi olurdu. Rakamlar çok yüksek geliyor. Bir, iki gösteri ancak takip edebiliyorsunuz.

Muhittin Karahan - İstanbul U.

Festivalde, sadece belirli bir kesime hitap ediyorlar. Daha çok yaşlı kesime. Ben her sene geliyorum. Programlar çok ağır. Gençleri ilgilendirecek programlar yapmıyorlar. Festival gittikçe cazibesini kaybediyor. Hep aynı şeyler yani. Yeni çıkan genç gruplar var, onlar çağrılabilir. Daha değişik kişiler, sanatçılar çağrılabilir.

MOZAİK

DÜŞLER ve GERÇEKLER

Cengiz YAYLALI
Nurettin SÖNMEZ

BAŞLARKEN

Yurtta kalanlar... Evde kalanlar... Evli olanlar... Çalışanlar... Dernekçiler... Derneğe kayıtlı olmayanlar... Sporcular... Rock dinleyenler... Kısacası her tipten öğrenciler...

Ve öğretim üyeleri...

Ve üniversite çalışanları...

Hepsi, ama hepsi üniversite dediğimiz bu "Mozaik"in birer parçası Bizim de amacımız bu parçalara ulaşmak, "Mozaik"i olabildiğince tamamlamak.

İlk konuğumuz, 1. sınıfta okuyan bir üniversiteli.

Bize, fakülteye girmeden önceki beklentilerini anlattı ve girdikten sonra gördüklerini. Hemen hepimizin yaşadığı, düşleri ve gerçekleri...

Arkadaşımız Cengiz Yaylalı Şükrü Özen'le.. "Zaman zaman bir pişmanlık, bir öfke yayılsa da yüzüne çoğu kez gülümsüyor. Akdeniz insanına özgü sıcaklığını henüz yitirmemiş."

● Ben daha farklı bir ders anlatımı bekliyordum ama lisedekinden pek bir farkı yoktu

"Kazandığım gün sevinmiştim, çok sevinmiştim... O an için petrol Mühendisliği hoşuma gitmişti. Artık kazanmıştım, artık üniversiteli olmuştum ben de. Her liseli gencin ideali olan üniversiteli..."Bu sözler, İ.T.Ü. Petrol Mühendisliği 1.Sınıf öğrencisi Şükrü Özen'e ait. Anfilere adımımı atmadan önce **Üniversiteyi, üniversiteli olmayı"** düşleyen ama daha sonraları beklediğini bulamayan binlerce genç insandan yalnızca birisine...

Şükrü'ye bir öğrenci evinde rastladık. Hani şu çoğumuzun oturmak zorunda kaldığı, yarı karanlık bodrum katlarındaki öğrenci evlerinden birinde. Aradığını bulamayıp, yeniden üniversite sınavına girecek bir insan vardı karşımızda. Gerçekleşmiş düşler vardı...

Antalya'da doğdum. Manavgat'ın Gündoğdu köyünde... İlkokulu köyde bitirdim"diye başladı sözlerine. Ardından Devlet Parasız Yatılı sınavlarına girer. Denizli Cumhuriyet Lisesi'ni kazanır. "**Altı yıllık dönemde ailemden ayrı kaldım. Bu aradaki tek amacım üniversitede iyi bir okula girebilmekti. Hayatımın sürmesini sağlayabilecek, tatmin olabileceğim bir mesleği kazanmaktı.**"

"**Sınav yaklaşırken beklentilerin nelerdi?**" diye soruyoruz: "**Lisede hep bağımlıydık. Yatılı okulda da okuduğumuz için, çok kısıtlı bir ortamda yetiştik. Hiçbir zaman istediğimiz davranışı yapamıyorduk. İstanbul büyük şehir, yutar sizi filan. Gerçekten İstanbul bizim gözümüzde büyüktü yani.**"

"**Büyük şehir**"e, geldikten sonra, kalacak yer sorunu olmaz. Şanslıdır. **"Yurt çıkmıştı. Kayıt oldum. Daha öncede yatılı okulda okuduğum için yurt bana yabancı gelmedi."**

Artık yurda girmiştir. Ama bu iyi başlangıç daha sonraları sürmez. Çünkü, düşler, yaşamın sıcak yüzü karşısında hızla erimeye başlar. Heyecanla geldiği fakültenin ilk günü çoğu kaybolup gidiverir: "Büyük bir anfiye doldurdular bizi. Bir anfide en az yüz kişi ders görüyordu, çoğu arkadaş ayakta kalıyordu. Yani gürültüden ders bile işlenemiyordu."Profesörlerin heyecan duyulacak kişiler olduklarını görmesi de uzun sürmez. "**Profesör, lisede kafamızda canlandırdığımız gibi bir tip değildi. Gelip belli şeyler anlatıp çekip gidiyor hoca. Bir kopukluk var yani. Ben daha farklı bir ders anlatımı bekliyordum ama lisedekinden pek farkı yoktu.**"

Günler geçtikçe üniversitenin hiç de düşlediği gibi olmadığını daha iyi farkeder:"**Üçüncü, dördüncü sınıfta okuyanlarla konuştuğumuz vakit hiçbirisi bölümden memnun değildi. İş olanakları kesinlikle çok sınırlı olan bir bölümdü.**"

Lisede kız arkadaşlarım vardı. Birçoğunun evine gidebiliyorduk. Samimi bir arkadaşlık ortamımız vardı. Kız çok azdır Maden Fakültesinde. Bizim bölümde toplam 4 kız var. Lisedeki o ortamı bulamadım. Ne diyeyim tamamen elimiz kolumuz kenetlenmiş bir hal aldı."

Yalnızca üniversite düşü değildir eriyip giden: "**İstanbul'a gelince durumun farklı olduğunu gördük. Daha farklı hayat şartları vardı, daha değişik sistemler vardı bizim alıştığımızdan.**"

Üniversite sınavlarına hazırlandığını söylüyor yeniden. **Tekstil elektronik ve tıp yazmayı düşünüyordum**" diyerek bitiriyoruz söyleşiyi. Yüzüne bakıyorum. Umutsuz değil. Zaman zam[illegible]n bir pişmanlık, bir öfke yay[illegible]sa da yüzüne çoğu kez gülümsüy[illegible]r. Akdeniz insanına özgü sıcaklığını henüz yitirmemiş. Düşlerini. Yaşadıklarından sonra farklılaşsa da koruyor hala. Şimdi yaşama biraz daha yakın düşleri. Bir daha gerçekçi...

'FOLKLORU YAŞATAN GENÇLİKTİR'

Seydi ÇELİK

"**Üniversite gençliğinin folklore olan sevgisi ve ona sahip çıkma arzusu yadsınamaz... Gençlik, dinamizmi ve özverisiyle folkloru sırtında taşımaktadır...**" Bu konuşmalar İstanbul Üniversitesi Güzel Sanatlar Başkanlığı'nca, 1.Müzik Şöleni kapsamında, 30 Mayıs günü düzenlenen panelde geçiyordu. Panelin konusu, "**Türk Halk Müziği ve Halk Oyunlarının Yaşatılıp Yaygınlaştırılmasında Folklor Derneklerinin Rolü**" idi. Ataköy Folklor Kurumu ve Anadolu Folklor Araştırma Derneği yetkililerinin yanısıra, Cavit Şentürk, Ömer Işık ve Doç. Dr. Fikret Değerli'nin konuşmacı olarak katıldığı panelde 1964 yılından önceki kültür dağınıklığı ve başıbozukluğu dile getirildi, o yıl "**Türk Folklor Enstitüsünü Kurma Derneği**"nin kurulmasıyla bu kötü gidişe dur deme yolunda önemli bir adımın atıldığı belirtildi.

"**İşte bu büyük adımı atanlar üniversiteli gençlerden oluşan 24 kişilik bir ekipten başkası değildi. Hiçbir maddi olanağı olmayan bu gençler, toplantı yapabilecek odacıklarının dahi olmamasına aldırmadan Kumkapı'daki çayhanede aldıkları kararlarla ilk halk oyunları çalışmalarına başlamışlardır.**" biçiminde konuşan Cavit Şentürk, "**Bunlar bizim öncülerimizdir. Bunu hiç kimse inkar edemez.**" dedi.

Daha sonra, devletin anahatlarıyla belirlenmiş bir kültür politikasının olmayışına dikkat çekip bunun olumsuzluklarına değinen konuşmacılar çözüm aranması konusunda görüş birliğine vardılar.

İstanbul'daki derneklerin birbirleriyle ilişki içerisinde olması gerektiğini vurgulayan konuşmacılar, **gençlere, gazetemiz aracılığıyla halk kültürüne sahip çıkmaları ve salt varlıklarıyla**

Dünya artık 68'den önceki dünya değil...

1989 = 1968 + 21 yıl

~3~

Tamer BARAN

Dizimizin ilk iki bölümünde, 1968 yılında Türkiye'nin yanısıra, İtalya, Almanya, İngiltere'de yaşanan olayları incelemiştik. Bu bölümde de Amerika'daki olayları ele aldık.
Olayları aktarırken, kısmi çözümlemeler dışında çözümleme ve yorum yapmaktan özellikle kaçındık. Olaylara ilişkin değerlendirmeleri, 68'in günümüze etkisini, kültürel boyutunu, o günlerde yaşanan kimi ilginç olayları ve bu olaylara katılan ya da tanık olan öğrencilerin düşüncelerini dizimizin ilerleyen bölümlerinde bulacaksınız.

Üniversite, kesinlikle demokratik bir kurum değildir. Burada kararlar demokratik biçimde alınacak olursa çeker giderim..''

Üniversite öğrencileri mezun olduklarında ya da okuldan atıldıklarında savaşa gönderilmek tehlikesiyle karşı karşıyaydılar. Üstelik üniversite yönetimi de bunun bilincindeydi ve bu silahı kullanmak için elinden geleni yapıyordu.

Amerika'da, üniversite yönetiminin ırkçı tavrının ve askeri kuruluşlarla ilişki kurmasının yanısıra, öğrencileri harekete geçmeye zorlayan asıl etken Vietnam savaşıdır.

(Herbert Deane Columbia Üniversitesi Rektör Yardımcısı) Amerika Birleşik Devletleri'nde 68 öncesi yaşanan öğrenci eylemlerinden ilki 1965 baharında yüz kadar öğrencinin Vietnam savaşını protesto etmesi oldu. 1967 Kasım'ında birkaç yüz öğrencinin katıldığı eylemin nedeni ise farklıydı: **Öğrenciler, kampüste kadrosuna alabileceği insanlar arayan CIA'i protesto ediyorlardı.** Columbia Üniversitesi'nde yürüyüş, oturma eylemi vb. etkinliklerle devam eden eylemlilik, öğrencilerin, üniversitelerinin askeri kuruluşlarla işbirliği yaptığını anlamaları üzerine bir üst boyuta sıçradı. Üniversite gazetesinin bu işbirliğini açığa çıkarması üzerine yine birkaç yüz öğrenci yürüyerek bunu protesto etti. Rektörlüğün tepkisi kampüs içinde her türlü gösteriyi yasaklamak oldu. Öğrenciler yeni bir gösteri düzenleyerek yanıtladılar Rektör'ü.

Amerika'daki eylemliliğin nedenlerinden birisi de, üniversite yönetiminin, yoksul zencilerin yaşadığı Harlem semtinde yaptırdığı üniversite spor tesisine, mahalle halkının girmesini engellemesi, zencileri üniversite çevresinden uzaklaştırmaya çalışması oldu. **Bu tavır öğrencilerin gözünde, üniversite yönetiminin ırkçılığının bir simgesi, bir kanıtı idi.**

Üniversite yönetiminin ırkçı tavrının ve askeri kuruluşlarla ilişki kurmasının yanısıra, öğrencileri harekete geçmeye zorlayan asıl etken Vietnam savaşıdır. **68'in yaşandığı diğer ülkelerde de Amerika'nın Vietnam'a saldırması tepki topluyordu; ancak Amerika'lı öğrenciler için durum farklıydı. Birincisi, onlar bu anlamsız ve acımasız savaşa neden olan toplumda yer almak üzere yetiştiriliyorlardı.** Ikincisi, Amerika'da üniversite öğrencileri mezun olduklarında ya da okuldan atıldıklarında savaşa gönderilmek tehlikesiyle karşı karşıyaydılar. Üstelik üniversite yönetimi de bunun bilincindeydi ve bu silahı kullanmak için elinden geleni yapıyordu.

Askeri kuruluşlarla üniversite yönetiminin ilişki kurmasına karşı çıkan öğrenciler, 27 Mart günü, 1700 öğrenci ve memur tarafından imzalanmış bir dilekçeyi yönetime sundular. Lider konumuna sahip altı öğrenci hakkında soruşturma açıldı.

Altı öğrenci 22 Nisan'da disiplin kurulu önüne çıkarıldı. Ertesi gün beşyüz öğrenci, ellerinde, **askeri kuruluşlarla ilişkilerin kesilmesi, spor tesisi inşaatının durdurulmasıve altı öğrencinin herkese açık biçimde 'yargılanması'** taleplerini dile getiren bir dilekçeyle Rektörlük'e yürüdüler. Rektörlük binasının önünde eli sopalı sağcı öğrencilerle karşılaşmaları üzerine spor tesisi inşaatına girdiler ve tahrip etmeye başladılar. Polis bir kişiyi tutukladı ve göstericileri dağıttı. Bunun üzerine kampüse geri dönen öğrenciler Rektör Dekan Coleman'la görüşmek istediler. **Görüşme, öğrenciler önceden böyle planlamadıkları halde, iki binanın işgali ve Dekanın rehin alınmasıile sonuçlandı. Daha sonraki günler, işgal, üç binaya daha sıçrayarak ve polisin üniversiteye girmesinin üniversite özerkliğini zedelediğini düşünen öğretim üyeleri de işgal edilen bir binanın çevresinde kolkola girip zincir oluşturarak öğrencileri destekleyeceklerdi.** İşgal sürerken, öğrenciler arasında süren tartışmalara katılan işgalci öğrenciler yayınladıkları bildiride şöyle diyorlardı: ''**Biz yıllarca, herkesin kabul ettiği yollardan mücadele ettik, her seferinde de kabaca ve sorumsuzca reddedildik... Öğrenciler şiddet istemiyor. Şiddetten ve şiddet tehditlerinden sorumlu olan üniversitedir....**'' Bu tartışmalara katılan bir öğrenci ise düşüncelerini şu biçimde dile getiriyordu: ''**O birkaç gün içinde, Columbia'da okuduğum sürece öğrendiklerimden çok daha fazla şey öğrenmiştim..**''

SÜRECEK

● 68'in en yoğun ve trajik yaşandığı ülkelerden biri de Türkiye idi.

'Ben dünyaya doğru yürümekle meşhurum...'

~2~

Ahmet ÜMİT

''... Deniz (Gezmiş), ben ve birkaç kişi daha var, gerisi hep genç ocuklar. Bir yerden başlayalım diye dolaşırken bir sınıfa girdik Sanıyorum üçüncü sınıftı. Deniz kürsüye çıktı ve eylemin başladığını anlattı. Bu sınıfta beklenmedik bir destek görünce, yahu bu iş oluyor, deyip doğruca birinci sınıfın anfisine gittik. Çünkü o en kalabalık sınıftı, kocaman bir anfide toplanıyorlardı. Derken bir anda sınıfları boşalttık ve binayı işgal ettik.'' (2)

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencileri yayınladıkları bildiride istediklerini şöyle açıklıyorlardı: ''Öğrencinin bozuk öğrenim düzenini düzeltmek için yönetime katılmak istiyoruz. Her sınıfta belgenin kaldırılmasını, kitapların ders yılı başında çıkartılarak hacim ve fiyatlarının öğrencinin çıkarına uygun olmasını istiyoruz.''

Artık Türkiye'nin gündeminde öğrenci eylemleri vardı. İstanbul, Ankara, İzmir, Eskişehir ve daha birçok kentte onbinlerce öğrenci işgal ve boykot hareketlerine katılıyordu.

68 Haziran'ındaki öğrenci eylemlerinin en önemli özelliği yığınsal olmasıydı. Yalnızca DTCF'de eyleme katılan öğrenci sayısı 8 bin kişiyi buluyordu. Bu yığınsallık hiç şüphesiz istemlerin haklılığı ve yakıncılığından kaynaklanıyordu. Yığınsallığın bir başka nedenini yine 68'lilerden Mustafa Gürkan şöyle açıklıyordu:

''.. Gençlik hareketinin kendisi bir aydın hareketidir. Ve aydın hareketinin en önemli özelliği bağımsız olmasıdır. Çeşitli siyasal eğilimler taşıyor olabilirsiniz, ama gençlik hareketi olarak hareketinizi kendiniz yönetmelisiniz. Gençlik hareketi böyle dışardan direktiflerle yönetilmeye kalkılırsa 12 Eylül öncesi gençlik hareketi olur. Oysa 12 Mart öncesi gençlik hareketi öyle değildir. Çünkü o direktifsiz, kendi tarafından yönetilen bir hareketti.'' (3)

Gerçekten 68 Haziran'ındaki eylemlere baktığımızda çeşitli görüşlerden öğrencilerin katıldığını görüyoruz. Sağ görüşü savunun TMTF (Türkiye Milli Talebe Federasyonu) Genel Başkanı Ekrem Özer 16 Haziran günü düzenlediği basın toplantısında boykotu desteklediklerini bildiriyordu. Yine sağ görüşlü olan MTTB Başkanı İsmail Kahraman ise ''Öğrenci elbette ki meşru ve haklı isteklerini müdafa edecek, sesini duyuracaktır... Haklı isteklerimiz kabul edilinceye dek boykota devam edilecektir'' (4) görüşünü savunuyordu.

Öğrencilerin eylemleri kamuoyundan da geniş destek görüyordu. İktidar Partisi dışındaki, siyasi partiler öğrencilerin istemlerini haklı buluyorlardı. O dönemin politikacılarından bazılarının konuyla ilgili görüşleri şöyleydi:

CHP'den Nihat Erim: ''Bu bir patlamadır. Genç kuşağın patlamasıdır. Gençliğimiz esasında yerden göğe kadar haklıdır. Üniversitelerimiz ve genel olarak bütün eğitim sistemimiz baştan sona, reforma ve düzeltilmeye muhtaçtır.''

Güven Partisi Genel Başkanı Turhan Feyzioğlu: Üniversitede ıslahat ihtiyacı vardır. Anarşiye yer yoktur. Üniversitede ünvan ve kitap ticaretine son verilmelidir. Üniversite öğretim üyelerinin çoğu zamanlarını özel bankalarda, yazıhanelerde, ticarethanelerde, özel okullarda geçirmeleri sonucunu doğuran kanun dışı tatbikat devam edemez.''

TİP'den Behice Boran: ''Kap-kaççı bir düzen içinde, kolayca paraların vurulduğu bu ortamda, bu zihniyet eğitim çevrelerini de etkileyerektir. Öğretimin gayesi, öğrencinin kafasında bilgi deposu kurmak değildir. Bugün öğrenciler gerçekten bir üniversite eğitiminin yapılmasını istiyorlar.''

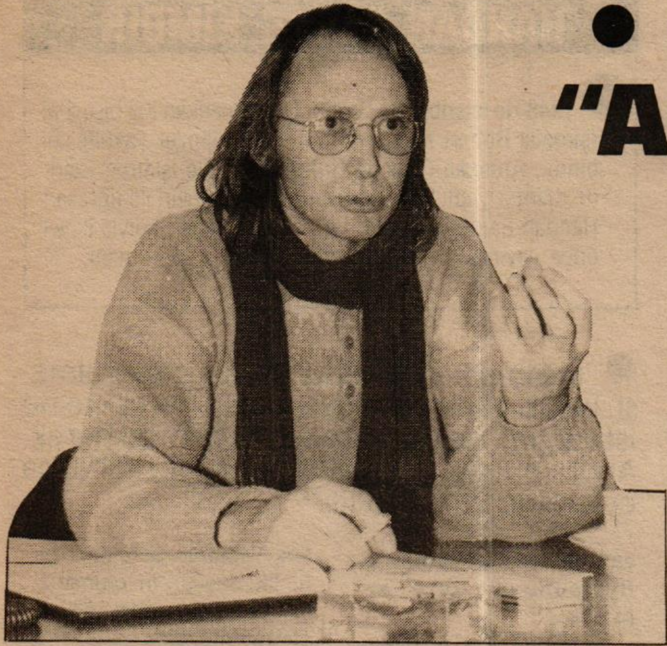
Başbakan Demirel' in konuyla ilgili sözleri şunlardı: ''Üniversite işgalini, toplantı ve gösteri yürüyüşü mahiyetini addedersiniz, bunun içine girmeyecek hiçbir şey kalmaz. Meclis'de dahil. buraya gelip (işgal edin) demek tahrikçiliktir. (5)

Öğrencilerin eylemleri Temmuz başına kadar devam eder. Temmuz ayının başlarında pek çok istemleri kabul edilen öğrenciler eylemlerine son verirler. Artık üniversiteler geçmişten daha demokratiktir.

1968 yılında Türkiye'de yaşanan diğer önemli bir olay temmuz ortalarında 6.Filo'nun ülkemize gelmesiyle başlayan eylemlerdir. 6. Filo protesto eylemleri ve yaşanan olayları önümüzdeki sayılarımızda anlatmaya çalışacağız.

(1) Bir uzun yürüyüştü 68. Alev Er. AFA Yayınları. Mayıs 1988
(2) Age syf: 106
(3) Age Syf: 67
(4) Sancılı Yıllar. Hikmet Çetinkaya Tekin Yayınevi Mayıs 1986 Syf: 47
(5) Age Syf 48-49-50

SÜRECEK

● Rock müzisyeni Nejat Yavaşoğulları 68'i ve bugünü değerlendirdi:

"Adam 'halk savaşı' diyor, neyi tartışacaksın?.."

● "İlk başlarda üniversite reformu gibi talepler vardı, tartışma ortamı vardı. Sonra birden iş değişti, cepheleşmeye dönüştü."

Tamer BARAN

☐ **Bir 68'li olarak, 68'te yaşananları nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce 68 nasıl bir tarihsel kökene dayanıyor?**

☐ 20. yüzyılda insanlık büyük bir değişim yaşadı: Birinci Dünya Savaşı, Nazizm, Faşizm, İkinci Dünya Savaşı ve atom bombası, yaniinsanların kitle halinde öldürülmeleri.. **Savaş yıllarında doğan çocukar, babalarının savaş anılarını dinleyerek büyüdüler. Ve bu çocuklardı 68'i yaratanlar...** Ki bu çocuklar zaten kendilerini 60'lı yıllarda hissettirmeye başladılar. Örneğin Rock müziği yarattılar. 60'lı yıllarda kendilerini ortaya koyanlar, bizim pek tanımadığımız felsefecilerin de etkisiyle, savaş aleyhtarı bir kimlik edindiler..

☐ **Rock'tan söz ettiniz.. Rock müziğin 68'e nasıl bir etkisi oldu?**

☐ Rock'ın kökeni zaten savaş karşıtlığına, değişiklik isteğine, daha önceki kuşakların eleştirilmesine dayanır. Rock kökünde bir aykırılık taşır zaten. Avrupa ve Amerika'daki gençler, kimi gerçekleri bizim gibi görmeseler de, anne-babalarının kendilerine bıraktıkları dünyadan hoşnut değildiler. Çünkü anne-babaları savaşmışlar, birbirlerini gırtlaklamışlar. O yüzden gençler hoşnut değiller. **60'lı yıllarda gençlerin kılık kıyafetlerindeki aykırılık ifadesini Rock müzikte buldu.**

Rock müziğin farkı, o müziği bu işin eğitimini görmemiş insanların yapmasıydı. Gençler üretti bu müziği. Ve Rock herkesin anlayabileceği kadar basit bir müzikti, herkes çalabilirdi. Rock çok canlı bir müziktir, kalp atışına benzeyen, evrensel bir ritmi vardır. Ritmin yanısıra armoni var, beş kişilik gruptan kırk kişinin verdiği tın alınabilir. İfade yolu direkt bir müziktir Rock, sözleri güçlüdür. Ve ana temaları sevgi, farklı bir yaşam arayışı, paranın önemli olmadığı gibi şeylerdi.

● "Bu sessiz çoğunluğun kendi kişiliklerine uygun yaşam tarzlarını tutturabilmeleri, tartışabilmeleri ancak demokrasiyle mümkün, demokrasinin gelmesi lazım."

☐ **Peki, Türkiye'de 68 nasıl başladı ve gelişti?**

☐ Biz savaşa girmemiştik, yine de bizde de 60'ta bir özgürlük vardı, anayasa, TİP'in kurulması, daha demokratik bir yapı artı dünyadaki örneklerin ülkemize yansıması.. O dönemde Türkiye sosyalizmi keşfetti. Bizler üniversiteye yeni girmiştik, 68'liler bizden birkaç sınıf üsteydiler, kendimizi onların safına fazla sokamadık. Düşüncede onlarla birlikteydik, ama söylediklerine pek inanamadığımızdan militan olamadık biz. 'MDD' diyorlardı, 'Halk Savaşı' diyorlardı, Maocu teoriyi söylüyorlardı. Koşullar aceleci ve yanlış değerlendiriliyordu. Örneğin Avrupa'da olduğu gibi bizde de Küba cazip bir örnekti. Ama Türkiye Küba değil ki.. Burası, tek bir yolu olan, o yolu onbeş kişiyle tuttuğunda bir orduyu engelleyebileceğin bir ada değil. Türkiye Küba gibi düzensiz bir orduya da sahip değil. Türk ordusu çok organize bir ordu, Osmanlı'dan beri toplumda ağırlıklı yeri olmuş, çok köklü, çok güçlü, öylebeş-on adamla yapamazsın, bırakmazlar..

☐ **Bu tartışmalar başladığında üniversite ortamı nasıldı?**

☐ 68'de üniversite devamlı forumlar olan, öğrencinin her istediğini yapabildiği bir yerdi. 'Yankee Go Home' çok yaygındı, Amerika'nın her işe burnunu sokması tepki topluyordu. O yüzden de kolaiçilmezdi üniversitede. **İlk başlarda üniversite reformu gibi talepler vardı, tartışma ortamı vardı. Sonra birden iş değişti, doğru dürüst tartışılamadan cepheleşmeye dönüştü. Tartışacak taraflar yoktu, birden bir taraf güvenlik güçleri, diğer taraf 'gerillalar' oluverdi. Zaten, adam 'halk savaşı' diyor, neyi tartışacaksın?** Derken olaylar hızla gelişti, ne olduğunu anlamadan 12 Mart geldi.

☐ **68'de ülkemizde yaşananlarla dünyada yaşananlar arasındaki farklılıkları biraz daha açabilir misiniz?**

☐ Avrupa gençliği Sultanahmet'e gelip oradan Katmandu'ya giderken, bizdeki olay 'kırlardan kentlere' tartışmaları biçiminde gelişti. Bizden Katmandu'ya gidecek çıkmadı pek. Yani bizde dahasiyasi yaşandı 68. Orada gençler daha özgür yaşamak istiyorlardı, savaş istemiyorlardı. Bizde ise insanlar birdenbire sosyalizmi keşfettiler ve aceleci davranıldığı için bir şey olmadı.

● "Avrupa gençliği Sultanahmet'e gelip oradan Katmandu'ya giderken, bizde olay 'kırlardan kentlere' tartışmaları biçiminde gelişti. Bizden Katmandu'ya gidecek çıkmadı pek.

Avrupa'da bireyin özgürlüğü çok önemliydi; burada ise toplumcu düşünce buna engel oluyordu. 68'in ruhunda sınırsız bir özgürlük duygusu vardı; insanların kılığı kıyafeti değil, özü önemliydi. Burada ise örneğin hiç bir erkek küpe takamazdı, saçını uzatamazdı. Burada biz iktidara yürüdük; bu nokta önemli...

☐ **Türkiye'de belli bir noktada kopma yaşandı, diyorsunuz. O sıçrama noktası neleri değiştirdi?**

☐ O noktadan önce sanat faaliyetleri çok yoğundu, gençler kendilerine güveniyorlardı. Derken olay kitlelerden koptu, geniş öğrenci yığınları geride kaldılar çünkü iş 'Bizdensen öldürmeyi, öldürülmeyi kabul edeceksin, dağa çıkacaksın' noktasına geldi. Herşeyi bırakıp, sevdiklerinden ayrılıp dağa çıkmak kolay mı?.. Sorun korku değildi, korkmaktan söz etmiyorum. Adam bu işin olabileceğine inanmıyor ki, neden dağa çıksın? Öldürmek istemiyor, öldürülmek istemiyor.. John Lennon'un

birsözü var: 'Hayat, bir gerçekleştirmek istediğimiz işler için uğraşırken olup bitendir.' diyor. Bu da böyle işte.. O kopma noktası yaşanmasaydı, bu kadar geri adım atılmazdı. Toplumdaki iletişim daha güçlü olurdu.

☐ **O kuşakla bugünkü gençliği karşılaştırabilir misiniz?**

☐ O kuşakla, şimdiki kuşağı, o dönemle bugünü kıyaslamaya çalışınca hemen görülen bir şey var: **80'den sonra sessiz bir birikim oldu...** Ortada hiçbir şey yok gibi görünürken birdenbire 1 Mayıs'ta o kadar insan biraraya gelebiliyor, demek ki sessiz bir birikim olmuş kitlelerde. 80'li yılların o kadar da boşa gittiğini düşünmüyorum ben. **Gençlerde bayağ birikim oluşturdu ve daha iyisini, daha kalitelisini aramaya başladılar.. Eskiden sanat ürününün içeriği önemliydi, şimdi ise o ürün herşeyiyle değerlendiriliyor, evrensel olup olmadığı önemli artık... Bugün insanlar doğmatik şeylerle ilgilenmiyorlar, daha doyurucu şeyler istiyorlar....** İnsanlar sindirildi, baskı var ve baskı olan yerde hiç bir şey olmuyor. Bu durumda belki de önümüzdeki yıllarda daha güzel şeyler ortaya çıkacak. **Bu sessiz çoğunluğun kendi kişiliklerine uygun yaşam tarzlarını tutturabilmeleri, tartışabilmeleri ancak demokrasiyle mümkün. Demokrasinin gelmesi lazım...**

● Gençlerden kurulu ASM çalışmalarını sürdürüyor..

'Tek çözüm, sevgisizliği yenmek'

Algün Sanat Merkezi Özgün Müzik grubu sahnede.

● Antakya'daetkinliklerini sürdüren genç sanat merkezi ASM, kuruluşunun üçüncü ayında, kurslar, şölenler, koro ve tiyatro etkinlikleriyle gençlerle birlikte olmayı sürdürüyor.

Algün Sanat Merkezi (ASM), Grup Merhaba, Arif Kemal, Sadık Gürbüz gibi sanatçı ve grupların katıldığı gece ve şölenleri; kurs, koro, tiyatro etkinlikleriyle gençler için, gençlerle birlikte olmayı sürdürüyor. Üç ay kadar önce ''**Antakya'daki sanat ve kültürel etkinliklerde emeği geçen ve üretken olan gençleri ASM'nin çatısı altında toplamak ve kültürel gelişmenin sağlanmasına, sanat ve kültür ürünlerinin geniş yığınlara sevdirilmesine katkıda bulunmak**'' amacıyla kurulan Algün Sanat Merkezi ve ekiplerinin yanısıra çeşitli özgün müzik sanatçılarını da gençlerle buluşturdu.

''**Yaşanılan sürecin olumsuzluğunda, yabancılaşma ve sevgisizliği mutlaka yenmenin, toplumsal varlık olabilmenin tek çözüm olduğunu**'' söyleyen ASM yetkilileri, ''**Gençlerin yalnızlaşması ve sevgisizlik batağına saplanması eğilimine karşı koymak, gençlerin dayanışmasının yaşama geçmesi için, biz ASM olarak varız.**'' diyorlar.

Algün Sanat Merkezi yöneticileri, ''**bilime dayanarak, çağdışılığa karşı sevgiyle bezenmiş bir yaşamın ve dünyanın kurulup yerleşmesine, halkların kardeşçe yaşamasına, insanların her yönden gelişmesine ve bilinçlerinin, yaratıcı yeteneklerinin olgunlaşmasına yardım eden, bireylerle çevreleri arasında uyumlu, verimli ilişkiler kurulmasına katkıda bulunan demokratik, insancıl bir kültürden yana olduklarını**'' belirtiyorlar.

"Yazamama"yı yazan Handan Saraç'la söyleştik...

"YAŞAMA BİR ŞEYLER KATMAK GEREK"

Yazmak, yazamamak.... Yazmak, dün de bugün de hep ilgi çeken bir uğraş oldu. Yüzyıllar boyunca, yazar olmak isteyen, yazmaya çalışan, yazma sürecini yaşayan binlerce insan geldi geçti yaşlı dünyamızdan. Binlerce insan ise yazmak istedi, yazamadı..

Yazmayı başaranlar, kitaplarında düşlerle bezenmiş gerçekleri anlatırlarken, bir kısmı da 'yazmak' üstüne yazdılar; neyin yazılması gerektiğini, nasıl yazılabileceğini, yazma sürecini aktardılar insanlara.

Derken, bu kez 'yazamama'yı yazan bir insan çıktı. **Handan Saraç** ilk kitabı **'Sarı Defter'**de yazmayı çok istediği halde bir türlü yazamayan, yazmaya başlayamayan, bir insanın, sorularla, kaçışlarla, kaygılarla yüklü 'yazamama serüveni'ni anlattı.

Tamer BARAN
Cengiz YAYLALI

SÖZHAKKI- "Sarı Defter" **günlük olarak tutulmuş notlardan oluşuyor. Bu notlardaki tiplerin ve geçen olayların ne kadarı gerçek, ne kadarı kurgu?**

HANDAN SARAÇ- Olaylar, insanlar tamamen gerçek. Kitaptaki kahramanın çoğu benim, bir kısmı kurgu. Ama, ele almak istediğim bir tema vardı, bir çerçeveye oturtmam gerekiyordu. Onu da gerçek olaylar çerçevesine oturttum. Nasıl bir aşk öyküsünü savaşta, barışta köyde, kentte ele alabilirsek onun gibi...

SÖZHAKKI: **Kitap nasıl oluştu? Günlükleri romanlaştırmak düşüncesi mi belirdi, yoksa ilerde roman haline getirmek için mi günlük tutmaya başladınız?**

HANDAN SARAÇ: Aslında böyle bir kitap yazmayı düşünüp, planlayıp **"Sarı Defter"**'i açtım. Ama insan rolüne kendini öyle kaptırıyor ki, zaman zaman o defter, kitabın dışında bağımsız bir defter oldu.

SÖZHAKKI: **Kitapta kullandığınız bir deyim var: "Yaşama bir şeyler katmak?.. Yaratıcı olmanın, ortaya bir şey koymanın önemi nedir?"**

HANDAN SARAÇ: Mesleğimi sevmemem, aradığımı bulamama, yazmaya duyduğum yakınlık, birşey üretme isteği ve dostça bir takım yüreklendirmeler o tohumu içime ekti. **O tür bir yaşantının içinde, içimde hep doyurulmamış bir yer hissettim. Bu belki onca yıl okuduktan sonra eve tıkılıp kalmanın getirdiği birşeydi, belki de bir yerde sıkışıp kalmış bir yazma yeteneği, tutkusuydu, fakat hep o eksikliği duyarak yaşadım.** Belki kadın, çocuk yetiştirmeyi bir yerde bir sanat haline getirebilir, bundan büyük bir doyum alabilir. Fakat benim doyumum o olamaz, büyük bir sevgi vardır, ama benim üretmek istediğim neyse onu yaratmak, kendimi bulmak zorundayım. Yaşama birşeyler katmak zorundayım.

"Sarı Defter"'in yazarı Handan Saraç: "Sanatı yaşamın ayrılmaz bir parçası olarak görüyorum. Kimse ürettiğini ortaya koymasa çok yoksul kalacaktır gibi geliyor bana.."

● "Ben 'yazamama'yı yazmak istedim.. Bir yazma sürecini anlatmaktan çok yıllardır içimde olan, hiç yapamadığım şeyi somut bir çalışmayla ortaya çıkarmaya çalıştım."

Bir şey ürettiğiniz zaman birdeğişim geçiriyorsunuz. Farklı bir çevre, farklı kurallar bulabiliyorsunuz, belki..

SÖZHAKKI: **Bu söylediklerinizi, yaratıcı yaşam biçimine sahip olan sanatçılar dışına çıkarıp, nasıl genelleştirebiliriz?**

HANDAN SARAÇ: Önemli olan insanın kendi yaşamını kendisinin biçimlendirebilmesi. Tabii burada da yine sorular, çelişkiler giriyor işin içine. **Yaşamımızı biçimlendireceğiz diye, içinde bulunduğumuz ortamı tamamen terkedip gitmek, bunu yapmak, bambaşka bir yaşam biçimine girmek mi gerek, yoksa insan yaşamını sürdürürken de yüreğinde bulduğu başka türlü bir cüretle yine bir şeyleri değiştirebilir mi?**

İnsanın kendi kendisiyle yüzleşmesi, kendi yüreğinin içine bakıp, gerçekte ne istediğini, ne yapabileceğini bilebilmesi gerek. Ancak bunları yapabildikten sonra bir yaratma eylemine yürüyebilir. Her şeyin kökünde aslında yüreklilik yatıyor, yüreğinin içine bakabilme yürekliliği.

Handan Saraç'la yazamamanın sıkıntılarını kaygılarını yaşadığı evinde söyleştik.

SÖZHAKKI: **Kitabın ilk sayfalarındaki bir şeyler yapma isteği, ilerde yazmak isteğine dönüşüyor. Neden başka bir şey değil de yazmak?**

HANDAN SARAÇ: Bir şeyler yapmak çok geniş bir şey olduğu için, orada kahramanı kendini en yakın hissettiği şeye kaçışı var. Yani o kadar belirsizliğe dayanamayışta var işin içinde. Ve zaman zaman yazmak öne çıkıyor, zaman zaman da başka bir şey yapsaydım yazmak bu kadar önemli olmayacaktı noktasına geliyor. Yani gidiş gelişler var.

SÖZHAKKI: **Ne yazacağını bile bilmeden yazmak nasıl bir duygu?**

HANDAN SARAÇ: Korkular, kuşkular içinde, yaşamın belli bir noktasına gelmişken ve belli bir yaştan sonra bir şeye başlamanın güçlüğü var. Ve denemekten kaçış var. Ortaya somut bir şey çıktığı zaman, bu somut bir şey olacak ve eleştirilecek, iş bitecek. Çocuk kitapları yazmak istiyor, sonra çocuklara yeterince yakın olmadığını düşünüyor, vazgeçiyor. Deneme, öykü yazmayı düşünüp onlardan da vazgeçiyor. Sürekli bir sorgulama içinde, sürekli kaçış.

SÖZHAKKI: **Peki kitabın kahramanına değil de, yazarına "neyi anlatmak istiyorsunuz?" diye sorarsak..**

HANDAN SARAÇ: Kitabın kahramanı ile yazarı hem ayrı diyorum, hem de çakışıyorlar. Bir yerde de, kitabın kahramanı kitabın yazarına dönüşmüş olduğu için biraz güç oluyor bu. **Ama dediğim gibi ben "yazamamayı" yazmak istiyordum.** Bir yazma sürecini anlatmaktan çok o yıllardar hep içimde olan, hiç yapamadığım şeyi somut bir çalışmayla ortaya çıkarmaya çalıştım.

SÖZHAKKI: **"Sarı Defter"de yanıtı aranan önemli sorunlardan bir tanesi de "insan yazarlığa adım attıını nasıl anlar?" sorusu. Bu konuda, bugün ne düşünüyorsunuz?**

HANDAN SARAÇ: Bir netlik yok diyebiliyorum. Çünkü insan yazmaya başladığı zaman bunu nasıl sonuçlandıracak, sonuçlandırabilecek mi? Bilemiyor. Belki o yüzden saptamıyor başlangıç noktasını, belki de böyle bir nokta var. "Yola çıktığını" nasıl anlar insan, hala bilmiyorum.

SÖZHAKKI: **Belki de şöyle bir şey: Sebahattin Ali'ye, yazmaya nasıl başladığını sormuşlar, "okuyarak" demiş...**

HANDAN SARAÇ: Doğru, doğru katılırım, öyle bir başlangıç noktası yok. Bu bir süreç içerisinde okuyarak, düşünerek, insanlarla konuşarak gerçekleştirilen bir süreç içinde bir nokta. Nerede olduğu da o kadar önemli değil. Çünkü insan onunla yoğrularak gidiyor. Yani öyle bir gecede oturup masanın başında "tamamen ben yazmaya başlıyorum" değil..

SÖZHAKKI: **Kitabınızın, ilk başvurduğu yayınevi tarafından basıldı. Oysa birçok yazar yıllarca bekleyebiliyorlar ya da yayınevi yayınevi dolaşmak zorunda kalıyorlar. Böyle bir durumda siz ne yapardınız?**

HANDAN SARAÇ: Ben çok mücadeleci bir insan değilim. Belki bu ilk denemem başarısızlıkla sonuçlansaydı, gerçekten hayranlık duyduğum o insanların yaptıklarını yapamayacaktım. Yapmam gerekir o ayrı. İlk başvurum olumsuzlukla sonuçlansaydı belki de sürdüremezdim.

SÖZHAKKI: **"Sarı Defter"den sonra yazma uğraşı nasıl gidiyor?**

HANDAN SARAÇ: **Yeni bir arayış dönemindeyim. Kitabın çıkmasının ardından başlayan bir doğum süreci.** Yazamamamın öyküsü birkez yazılır. Bir şekilde sürdürmek istiyorum mutlaka.

. Yazmaya daha fazla zaman ayırmaya çalışıyorum şimdi. Böyle bir değişiklik var. **Zaten önemli olan bence insanın bunu içinde hissetmesi.**

SÖZHAKKI: **Sizce sanatın insan yaşamındakiyeri nedir? Yazarla toplum arasındaki ilişkiyi nasıl değerlendiriyorsunuz?**

HANDAN SARAÇ: **Ben sanatı yaşamın ayrılmaz bir parçası olarak görüyorum. Güzel bir yanı olarak görüyorum. Sanatçının bizlerle bir şeyler paylaşması çok güzel bir şey. Yani kimse ürettiğini ortaya koymasa çok yoksul kalacaktık gibi geliyor bana.**

Topluma bir şeyler vermek amacını güden yazarlardan farklıyım. Onların düşünce yapısı farklı, benimki farklı. Ne eleştiriyorum, ne öyle olmalıdır diyorum. Ama ben o tip kesinliklerden uzak bir insanım. **İnsan ömrü kesin yargılara varmak için çok kısa.**

HANDAN SARAÇ KİMDİR

● 1948'de İstanbul'da doğdu. Özel amerikan Kız Lisesi'ni (şimdiki Robert Kolej) ve ODTÜ İdari İlimler Fakültesini bitirdi. Amerika Chicago Üniversitesi'nde işletme üzerine manter yaptı. İş yaşamının yanısıra çeviri ile uğraşan Handan Saraç'ın ilk çevirisi " Sırça Fanus" adıyla iki yıl önce yayınlandı. "Son Defter" yazarın ilk romanı.

● "İnsanın kendi kendisiyle yüzleşebilmesi, kendi yüreğinin içine bakıp gerçekte ne istediğini, ne yapabileceğini bilmesi gerek. Ancak bunları yapabildikten sonra yaratma eylemine yürüyebilir."

OĞLAK'IN BAŞINA GELENLER...

"Oğlak Dönencesi" davası sürüyor...

Kültür Servisi

"Oğlak Dönencesi"nin ikinci kez yayınlanıp toplatılmasının ardından 39 yayınevi aleyhine açılan dava sürüyor. Yargılanan yayınevleri kitabın "muzır" bölümlerinin çıkarılarak yayınlanmasının suç olamayacağı görüşünde...

''Sanat eserine, kitaba saygının gereği olarak, biz bu kitabı bütünlüğünü bozmadan yayınlamalıydık. Eğer bizi suçlayacaksanız aslını yayınlamadığımız için suçlamalısınız. Ama asıl suç, toplatma ve ihma kararlarıyla bizi kültür dünyası karşısında boynu bükük bırakan Muzır Kurulu'nundur...'' diyordu yayıncı Nail Güreli, 21 Haziran günü davanın ikinci duruşmasında yaptığı savunmada. Güreli'nin ''**suçu**'' 38 yayıneviyle birlikte, toplatılmış bir kitabı yeniden basmaktı.

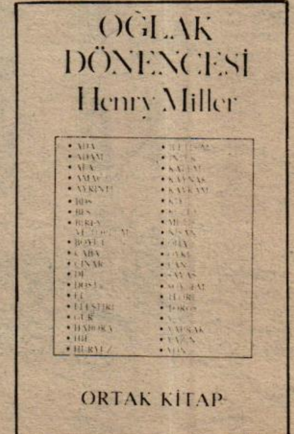
Can yayınlarının 1985'te bastığı ''**Oğlak Dönencesi**'', aynı yılın sonunda toplatılmış, yayıncı ve çevirmen hakkında dava açılmıştı. T.C. Başbakanlık Küçükleri Muzır Neşriyattan Koruma Kurulu Başkanlığı Bilirkişi Raporu'nda, ''**Oğlak Dönencesi**'' şu biçimde tanımlanıyordu: **''Kitapta yazarın iş ararken karşılaştığı durumlar ve işyerindeki değişik insan tipleri anlatılmaktadır. Yazar çocukluk yıllarını ve babasını da canlı bir şekilde tasvir etmektedir. Kitaptaki karekterlerin çoğu eksantrik, seks düşkünü ve nimfomanyak tiplerdir. Cinsel ilişkiler bütün açıklığıyla anlatılmaktadır.''**

Dava sonuçlandığında, yayıncı ve çevirmene 4500'er liraağır para cezası verilmesine ve kitabın zoralım ve imhasına karar verilmişti.

Dava Mart 1988 sonunda bitmişti. Bitmişti ama, ''**Oğlak Dönencesi**'' olayı bitmeyecekti. Aradan iki ay geçmemişti ki yeni bir ''**Oğlak Dönencesi**'' piyasada boy gösterdi. 39 yayınevi birleşip, Bilirkişi Raporu'yla birlikte yayınlamışlardı kitabı. Bu ikinci basımda, kitabın toplatılmasına gerekçe olarak gösterilen ''muzır'' bölmler çıkarılmış, sayfaların o kısımları boş bırakılmıştı. **Ancak ''muzır'' bölümler Bilirkişi Raporu'nda sayfa numaralarıyla birlikte aynen yer alıyordu.**

Bu kitap ta toplatıldı. Ve yayınevleri aleyhinde dava açıldı. Yayınevlerinin ''**suçu**'' yasaklanan bir kitabı yayınlamaktı. ''**Sanıklar**'' ise kitabın yasaklanan bölümlerini yayınlamadıklarını, bu bölümlerin Bilirkişi Raporu'nun içinde geçtiğini söylüyorlardı. Son duruşmada savunmasını yapan Nail Güreli bunu şöyle açıklıyordu: **''Bu kitabı yayınlamak suç değildir. Mahkeme kararlarını yayınlamak ta suç değildir. Biz yayınevleri bunu ortak bastık. Eğer bunun için halk arasında imza kampanyası açsaydık, eminim binlerce yurttaşta bunu imzalardı... Kitabın mahkeme tarafından muzır bulunan bölümlerini kitabın başına alıp, kitabın içinde bu bölümleri boş bıraktık. Bu, kitabın yasaklanmasına karşı bir protestodur. Bu protesto her bireyin hakkıdır. Benim de hakkımdır. Muzır Kurulu'nu protesto ediyorum..''**

Dava gelmeyen sanıkların savunmalarının alınması için 8 Ağustos gününe bırakıldı. Türk hukuk tarihinin en ilginç davalarından biri olmaya aday görünen ''**Oğlak Dönencesi**'' davası o günkü duruşmayla devam edecek. Sonuçta mahkeme, bilirkişi raporunu yayınlamanın suç olduğuna da karar verebilir. Eğer mahkeme bu biçimde sonuçlanırsa, hukuk dilimize yeni bir suç kavramı daha kazandırılmış olacak.

ÖDÜLLÜ KONUSUZ BULMACA

Gülçin OVALIK

Onu herkes tanır. Onun bulmacaları ''zırva'' olur... Yeni bir zırvalıklar dizgesi ile karşınızdayız. Bu kez serbest çalıştık. Anahtar sözcüğü **1 Ağustos** tarihine kadar elimize ulaştıran beş okurumuza diledikleri kasetleri armağan edeceğiz.

NASIL ÇÖZECEKSİNİZ?

Önce aşağıda sorduğumuz 27 sorunun yanıtlarını bulacaksınız. (Soruların sonundaki parantez içi sayılar yanıtın kaç harften oluştuğunu gösteriyor.) Bulduğunuz yanıtları verdiğimiz iki örnekte olduğu gibi 121 kare içinde işaretleyeceksiniz. (Sözcükler yukarıdan aşağı. soldan sağa. çarpraz. ters ya da düz dizilmişlerdir. Aynı harf birden fazla sözcükte kullanılabilir) 27 yanıtı da bulup işaretledikten sonra hiç bir yanıtta kullanmadığınız sekiz harfin kaldığını göreceksiniz. İşte bu sekiz harfi kullanarak oluşturacağınız anahtar sözcük size kaset kazandıracak...Rastgele...

	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k
1	D	L	E	G	E	D	L	Ü	L	Y	E
2	O	E	İ	Ş	G	A	L	İ	V	İ	S
3	Ğ	R	R	B	T	R	U	Y	A	Ç	E
4	R	İ	Ş	N	O	A	A	R	V	T	Y
5	A	M	E	L	E	L	İ	K	A	İ	E
6	M	E	N	R	A	K	R	A	H	M	S
7	A	D	L	İ	Y	E	G	M	K	İ	Ö
8	C	E	I	A	D	A	T	P	I	S	L
9	I	N	L	İ	Z	E	G	Ş	Ç	K	A
10	B	İ	S	İ	K	L	E	T	A	M	Z
11	Ş	İ	V	E	İ	C	N	E	R	Ğ	Ö

SORULAR

1-Cumhurbaşkanlığı seçimi ile birlikte görevi sona erecek olan, öğrenci milletinin pek sevmediği şahıs(9) **2-**Öğrencilerinin geçmesinden pek hoşlanmayan hocaların en çok sevdikleri şarkı(10) **3-**Kitleselleşiyor, kitleselleşecek derken bu yıl da kitleselleşemeyen kurum(6) **4-**Sınıfta kalan öğrenciler ne olur?(3) **5-**Tüm bir yıl etrafa sahanda yumurta kokuları saçan, tatille birlikte boşalan mekanlar(10) **6-**Ailelerimizin her yıl, sınıfımızı geçersek alacaklarını söyledikleri üç tekerlekli nesne(8) **7-**Son dönemde üniversitelerde öğrencilerde toplantılar düzenleyen 'baba'mız(7) **8-**Baba dolaşır o durur mu? İşten fırsat buldukça gençlere takılan şahıs(4) **9-**Geçtiğimiz günlerde bir kez daha yaşanan elenmeli eylem(7) **10-**Ders yılını kazasız belasız atlatan öğrencilere ne denir?(4) **11-**Dylan, Baez gibi sanatçıların konserlerinde, ''Allah Allah'' nidalarıyla arka kapısını zorladığımız tiyatro mekanı(8) **12-**Kantin görevlisi, simitçi vb. kılıklara girip karanlık işler çeviren, gözünü üzerimizden ayırmayan şahıs(5) **13-**68'de ülkemizde de sık sık yaşanan, geçen yıldan beridir arada bir gerçekleştiğinde kimsenin kaale almadığı eylem biçimi(5) **14-**Öğrenci milletinin yaz kış demeden içtiği kan rengi sıvı(3) **15-**Öğrenim yılı sonuna doğru daha yoğun biçimde üzerimize gelen psikolojik olgu(5) **16-**Tebe geldi bizimkiler Bulgaristan'dan, yerleştiler bizim mekanlara. Kaldık açıkta be yav(4) **17-**Kimi sözlüklerde, 'üniversite öğrenciliği' anlamına geldiği rivayet olunan sözcük **18-**Hukuk fakültelerinde bir ders adı olup aynı zamanda öğrencileri tanımlamakta kullanılan sözcük (6) **19-**Öğrencilerin bazen ne olduğunu bile anlamadan kendilerini buluverdikleri adalet mekanı(6) **20-**Yaz tatili boyunca verilmediği için hepimizi üzen şey(5) **21-**Öğrenci evlerinde her ayın başında bunalımlara neden olan parasal kavram(4) **22-**Bulan öğrencilerin rahat ettikleri, bulamayanların harıl harıl aradıkları şey(2) **23-**Simitçi (Örnek) **24-**Eskiden dönem sonlarında verdikleri, eğitimsel durumumuzun ayvalarda olduğunu gösteren kağıt(5) **25-**Kimi üniversitelerin öğrenciler için düzenledikleri tatil biçimi(4) **26-**Gezi (Örnek) **27-**Öğrencilerin feryat figan halini şarkılarıyla en iyi biçimde ifade ettiği söylenen bağrıyanık sanatçı(3)

ANAHTAR SÖZCÜK: __ __ __ __ __ __ __ __

ADI SOYADI: ____________

İSTEDİĞİ KASET: ____________

ÖDÜL KAZANANLAR

''8. Sayı Ödüllü Sınavsal Bulmaca''
Anahtar Sözcük: **KOPYA**

Hangi dağda kurt öldü, bilemiyoruz, ama geçen sayı bulmacayla ilgilenmediğinizi söylerken bu sayı yirmiye yakın doğru yanıt ulaştı elimize. Çekilen kurada Ankara'dan **Ahmet Yılmaz** ''Zor Yıllar/Zülfü Livaneli'', İstanbul'dan **Sema Koktürk** ''Ancient Heart/Tanita Tikaram'', Balıkesir'den **Sacit Can** ''Tracy Chapman'', Eskişehir'den **Besim Sıkar** ''Livaneli/Seçme Eserler-3'' ve Uşak'tan **Mete Küçükçakır** ''Yeşilmişik/Yeni Türkü'' isimli kasetleri kazandılar. İnşallah en kısa zamanda kasetleri adreslerine postalanacak...

Ortaköy Kültür Merkezi Oyuncuları, ''İcraatın İçinden İnsan Manzaraları'' isimli oyun İstanbul'da son kez **Beşiktaş Tarihi Çay Bahçesi'nde** sergilediler. Ezilmişliğe karşı halkın tepkisizliğini konu alan oyun izleyici tarfından dikkatle izlendi ve uzun uzun alkışlanldı.

Ortaköy Kültür Merkezi Oyuncuları, **''İcraatın İçinden İnsan Manzaraları'nı** Anadolu'da çeşitli illerde sergileyecekler.

ÇAĞDAŞ ATASÖZÜ:
Doğramacının sustuğu yerde öğrenciler konuşur (mu?)

ÇAĞIRT

1 TEMMUZ SAYI 3 BELEŞTİR

DOĞRAMACI'YI DESTEKLİYORUZ..

JOAN BAEZ'in KONSERİNE NASIL GİRDİK?!

Hiç bir gazetede yayınlanmamış yazılar

Tabii ki ön kapıdan girmedik. Arka kapıdan denedik.

Açık Hava Tiyatrosu'nun, arka kapısındaki görevlilere, "Abi, biz Bulgaristan'dan geldik, içeri almayacak mısınız?" dedik, "Vedat Bey kızıyor" dediler. "Sizden rica ediyoruz, içerdekilere sorunlarımızı anlatın, ikna edin, bizi içeri alsınlar" dedik, "Kapıdan uzaklaşın, Vedat Bey geliyor" dediler. Vedat Bey dedikleri "tarama özürlü" bir bey. Kendileri Açık Hava'nın müdürü oluyorlarmış. "Vedat Bey, gelin, masaya oturalım" diye seslendiysek de, kendileri bizi iplemediler. Bu arada Baez söylemeye başlamıştı bile. "Sırma Saçlı" Vedat Bey yine göründü. "Siz bu festivali para için mi yapıyorsunuz? Başkalarını almışsınız, biz üvey evlat mıyız?" sataşmalarımız da 40 bin kaat etmedi.

"Sırma Saçlı"ya yeterince hoşgörülü davranmıştık. Artık yeterdi. Günah bizden gitmişti. İçeri yasal yollardan girememiştik. Gerçi ye parmaklıklardan atlayıp girmek ya da elektrik direğine tırmanmak gibi yollar kalıyordu. Biz "parmaklık kapısı"nı yeğledik.

Biz de Joan Baez'a böyle girdik.

GENÇliğin SOSYAL İÇERİKLİ TABUTUNU HAZIRLAYANLARA

Biz genciz
Genç yorumumuzla herşeyi yaparız
Biz genciz
Polis, cop, kan, terör..... korkmayız.

Biz genciz
Kafamız dik yürürüz sokaklarda
Biz genciz
Durup dayanamayız bize yapılan haksızlıklara

Biz genciz
Yaşarız özgürce
Biz genciz
Yapılmada haksızlık inletiriz yeri göğü sesimizle

ISLAK GENÇLİK/Gürhan GEZER

Doğramacı giderayak 7 yılın hesabını yapıyor

27 Haziran tarihli Milliyet Doğramacı'nın istifa edeceğini yazmış. Doğramacı gazeteye verdiği demeçte, **"Yani cumhurbaşkanı beni atayan kişinin dışında biri olacaktır. Değişik bir idare isteyebilir. Direnmek elbette doğru olmaz. Daha iki buçuk yıl sürem var. Sıkıntıya düşürmemek için istifa edeceğim. Yoksa bıkmış değilim." diyor.**

Gördünüz di mi demek Doğramacı da hayırlı laflar edebilirmiş.

Doğramacı'yı bu konuda destekliyoruz; kendileri yerden göğe kadar haklıdırlar. O nedenle... **"Selametle hocam!.."**

Sizden son bir ricamız olacak: Lütfen kararınızı değiştirmeyin..

Devlet büyüklerinden de bir ricamız var. **Cumhurbaşkanlığı seçimini daha erkene alamaz mısınız?** Örneğin önümüzdeki hafta seçilse?.. N'oluur?!.

"Ben Avrupa Topluluğu yetkililerine, 'Bizi alacaksınız' dedim. Yoksa bir Japonya olur başınıza bela oluruz..." Bu aççık seççik ifade 27 Haziran tarihli Milliyet'te yer aldı. Üsluptan da anlaşılacağı gibi kaynağı Başbakan Turgut Özal.

Bu tehdit, Avrupa Topluluğu'na girmemizi kolaylaştıracak mı, bilinmez. Ama hiç bir işe yaramasa bile, yeni sorular üretilmesini sağlayacağı kesin: Japonya olacaksak nasıl olacağız? Japonya yerine başka bir ülke olma hakkımız var mı? Örneğin Bangladeş, Tanzanya ya da Mozambik olsak daha iyi değil mi? Japonya olmak bu kadar kolay ve yararlıysa, daha önce (örneğin altı yıldır) neden olmadık? Bu tehdit bir işe yaramazsa ne uyduracağız?

Sorular çoğaltılabilir. Bizim bir önerimiz de var: En iyisi onlar bizi alsalar da, almasalar da Japonya olalım, gün gelir lazım olur...